

شماره چاپ: ۱۵۱

دوره هشتم - سال اول

شماره ثبت: ۱۳۸

تاریخ چاپ: ۱۳۸۷/۴/۲۹

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری

از منابع دامی کشور»

کد موضوعی: ۲۵۰

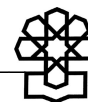
شماره مسلسل: ۹۱۷۷

شهریور ماه ۱۳۸۷

به نام خدا

فهرست مطالب

مقدمه.....	۱
۱. وضعیت موجود دام و طیور کشور.....	۱
۱-۱. ارزش افزوده زیر بخش دام و طیور.....	۱
۱-۲. آمار جمعیت دام کشور.....	۳
۱-۳. مقایسه تولیدات دامی ایران با کشورهای منتخب.....	۵
۲. برنامه توسعه زیربخش دام و طیور.....	۱۱
۲-۱. امکانات و قابلیت‌ها.....	۱۱
۲-۲. محدودیت‌ها و تنگناهای اساسی.....	۱۱
۲-۳. اهداف کیفی بلندمدت (اهداف آرمانی).....	۱۱
۲-۴. اهداف کیفی پنجساله (جهت‌گیری‌های اصلی).....	۱۲
۲-۵. اهداف کمی.....	۱۲
۳. طرح «حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دامی کشور» (طرح نظام دامپروری کشور).....	۱۳
۳-۱. تاریخچه مبانی قانونی در خصوص منابع دامی کشور.....	۱۳
۳-۱-۱. تصویب‌نامه هیأت وزیران در خصوص شرح وظایف تفصیلی وزارت جهاد کشاورزی.....	۱۳
۳-۱-۲. اساسنامه سازمان دامپروری کشور.....	۱۷
۳-۱-۳. مهم‌ترین قوانین و آیین‌نامه‌های سازمان دامپزشکی کشور.....	۲۱
۳-۲. سابقه طرح.....	۳۳
۳-۳. بررسی و اظهارنظر کارشناسی در خصوص طرح ارائه شده «حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دام کشور» یا «طرح نظام دامپروری کشور».....	۳۴
۳-۳-۱. بررسی و تحلیل عنوان طرح.....	۳۴
۳-۳-۲. بررسی و تحلیل مواد ارائه شده در طرح.....	۳۵
ضمیمه ۱. قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران.....	۵۰
ضمیمه ۲. قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران.....	۶۱
منابع و مأخذ.....	۷۶

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری
از منابع دامی کشور»

مقدمه

در بین انواع مواد غذایی که جهت رفع نیاز فیزیولوژیک انسان به مصرف می‌رسد، پروتئین حیوانی از لحاظ ارزش غذایی و مواد مغذی نسبت به سایر مواد خوردنی با ارزش‌تر می‌باشد. بخش دام و طیور در وزارت جهاد کشاورزی مسئول و سیاستگذار تولید محصولات دامی در پروتئین می‌باشد که به لحاظ امنیت غذایی و اشتغال‌زایی حائز اهمیت است. این زیربخش طی سالیان متمادی با پشتیبانی سایر دستگاه‌ها از جمله سازمان دامپزشکی کشور توانسته است بدون اتکا قابل توجه به منابع خارجی نیازهای جامعه را با نوساناتی مرتفع سازد. البته با وجود پیشرفت‌هایی که وجود داشته ارزیابی سبد خانوار در کشور نشان می‌دهد که سرانه دریافت مواد پروتئین پایین‌تر از سطح مطلوب می‌باشد و باید با مدیریت صحیح و برنامه‌ریزی و حمایت از این بخش نسبت به افزایش سرانه مصرف تلاش نمود.

۱. وضعیت موجود دام و طیور کشور

۱-۱. ارزش افزوده زیربخش دام و طیور

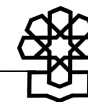
زیربخش دامپروری پس از زیربخش زراعت و باغبانی با متوسط ۳۷ درصد میزان مشارکت در ارزش افزوده کل بخش کشاورزی، بزرگ‌ترین زیربخش را میان زیر بخش‌های موجود (زراعت و باغبانی، دامپروری و شکار، جنگلداری، ماهیگیری و خدمات کشاورزی) تشکیل می‌دهد. تولید این زیربخش از دو بخش تولیدات اصلی و تولیدات فرعی تشکیل شده است. تولیدات اصلی شامل انواع گوشت قرمز، گوشت مرغ صنعتی، تخم‌مرغ صنعتی، شیر و عسل می‌باشد. با توجه به محاسبات صورت گرفته^۱ در یک دوره ده ساله ۱۳۷۲-۱۳۸۲، انواع گوشت قرمز با متوسط سهم ۳۳/۵ درصد در دهه گذشته بیش‌ترین میزان ارزش تولید زیربخش را تشکیل می‌دهد

۱. تحلیل روند ارزش افزوده زیربخش دامپروری به تفکیک محصولات زیربخش (۷۰-۸۲) مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی.

و پس از آن شیر با متوسط سهم ۳۲/۱۴ درصد با اختلاف بسیار اندکی، بیش‌ترین میزان سهم را پس از گوشت قرمز به خود اختصاص داده است.

پس از گوشت قرمز و شیر، تولید محصولات فرعی با ۱۱/۷ درصد، کود حیوانی ۵/۹ درصد، گوشت مرغ صنعتی ۴/۸ درصد، تخم‌مرغ صنعتی ۴/۶ درصد، عسل و محصولات فرعی آن ۲/۷ درصد و ارزش ازدیاد یا کسری دام ۱/۳۸ درصد، تخم‌مرغ سنتی ۰/۷۳ درصد، کود طیور ۰/۷۲ درصد، جوجه یک روزه ۰/۶۶ درصد، گوشت مرغ سنتی ۰/۲۱ درصد در رتبه‌های بعدی از نقطه نظر میزان سهم تشکیل کلی از ارزش تولید زیربخش در دهه اخیر قرار دارند.

۱-۲. آمار جمعیت دام کشور

جدول ۱. جمعیت دام به تفکیک نوع دام و استان در سال ۱۳۸۳

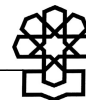
(ارقام به هزار رأس - هزار نفر)

ردیف	استان	گوسفند و بزه	بز و بزغاله	درصد از کل جمعیت	گاو و گوساله				کاومیش	درصد از کل جمعیت	شتر	درصد از کل جمعیت	جمع کل جمعیت دامی	درصد از کل جمعیت دامی کشور
					اصیل	دورگ	بومی	جمع						
۱	آذربایجان شرقی	۳۶۰۴	۷۱۸	۶	۲۱	۱۲۵	۳۶۴	۵۱۰	۸۰	۱,۱	۷	۴۹۱۳	۶	
۲	آذربایجان غربی	۴۰۱۹	۵۸۲	۶	۱۶	۱۲۰	۳۱۲	۴۴۸	۱۰۲	۰,۵	۷	۵۱۵۱	۶	
۳	اردبیل	۲۳۱۷	۲۶۲	۳	۱۲	۱۲۸	۱۸۹	۳۲۸	۹۶	۰,۳	۵	۳۰۰۴	۳	
۴	اصفهان	۲۴۲۱	۱۰۳۹	۴	۹۲	۲۵۰	۹۲	۴۳۴	۰	۵,۵	۵	۳۹۰۰	۵	
۵	ایلام	۹۰۹	۷۷۵	۲	۱,۶	۶,۸	۴۳	۵۱	۰,۳	۰,۵	۱	۱۷۳۶	۲	
۶	بوشهر	۹۸۶	۱۱۹۲	۳	۰,۷	۱۶,۸	۴۱	۵۸	۰	۲,۶	۱	۲۲۳۹	۳	
۷	تهران	۱۲۶۲	۴۴۴	۲	۱۹۹	۱۳۲	۲۷	۳۵۸	۰,۱	۱,۶	۴	۲۰۶۶	۲	
۸	جیرفت و کهنوج	۴۴۹	۶۶۲	۱	۰	۱۵	۶۲	۷۸	۰,۰	۱۰,۱	۱	۱۱۹۹	۱	
۹	چهارمحال بختیاری	۱۵۲۹	۱۰۸۱	۳	۱۵	۹۵	۴۳	۱۵۳	۰,۴	۰	۲	۲۷۶۴	۳	
۱۰	خراسان جنوبی	۹۷۰	۱۵۰۰	۳	۶	۲۹	۵۰	۸۶	۰	۲۰,۷	۱	۲۵۷۶	۳	
۱۱	خراسان رضوی	۵۷۳۹	۱۶۰۹	۹	۷۴	۲۱۰	۴۲	۳۲۶	۰	۶,۷	۴	۷۶۷۱	۹	
۱۲	خراسان شمالی	۱۵۵۶	۴۰۸	۳	۱۰	۳۸	۳۴	۸۲	۰	۰,۶	۱	۲۰۴۷	۲	
۱۳	خوزستان	۲۶۶۱	۱۳۶۹	۵	۲۰	۱۱۳	۲۷۵	۴۰۸	۹۰	۴,۱	۶	۴۵۳۳	۵	
۱۴	زنجان	۱۰۴۸	۱۷۵	۲	۱۳	۲۵	۱۱۱	۱۴۹	۰	۰	۲	۱۳۷۲	۲	
۱۵	سمنان	۸۲۲	۴۵۴	۲	۹,۷	۴۱	۱۲	۶۳	۰	۵,۲	۱	۱۳۴۴	۲	

درصد از کل جمعیت دامی کشور	جمع کل جمعیت دامی	درصد از کل جمعیت	شتر	درصد از کل جمعیت	گاومیش	گاو و گوساله				درصد از کل جمعیت	بز و بزغاله	گوسفند و بره	استان	ردیف
						جمع	بومی	دورگ	اصیل					
۳	۲۲۴۲	۳۴	۵۰,۷	۲	۰,۴	۱۸۴	۱۵۸	۲۴	۱,۹	۳	۱۲۱۷	۷۹۰	سیستان و بلوچستان	۱۶
۱۰	۸۳۸۷	۱	۱,۳	۳	۰,۹	۲۶۴	۱۱۴	۱۱۴	۳۷	۱۰	۴۳۲۶	۳۷۹۵	فارس	۱۷
۱	۱۱۳۴	۰	۰,۴	۳	۰,۱	۲۲۰	۱۲۴	۸۰	۱۵	۱	۱۴۶	۷۶۹	قزوین	۱۸
۱	۱۰۸۸	۱	۲,۱	۱	۰	۷۹	۲۹	۳۶	۱۴	۱	۱۶۴	۸۴۴	قم	۱۹
۲	۲۱۰۸	۰	۰	۳	۰	۲۷۲	۲۴۳	۲۲	۷,۶	۲	۵۷۹	۱۲۵۷	کردستان	۲۰
۳	۲۷۳۳	۳	۴,۲	۲	۰	۱۳۵	۵۵	۶۲	۱۸	۳	۱۵۱۰	۱۰۸۳	کرمان	۲۱
۳	۲۳۸۹	۰	۰	۳	۰,۴	۲۲۹	۱۶۶	۵۳	۹,۰	۳	۵۸۴	۱۵۷۶	کرمانشاه	۲۲
۲	۱۷۸۶	۰	۰,۶	۱	۰	۷۲	۶۸	۲,۳	۱	۲	۸۴۲	۸۷۲	کهگیلویه و بویراحمد	۲۳
۲	۱۷۳۳	۱	۲,۰	۴	۱,۶	۲۸۹	۵۱	۲۱۲	۲۶	۲	۱۴۸	۱۲۹۲	گلستان	۲۴
۲	۱۶۴۷	۰	۰	۷	۲۳	۵۷۹	۵۰۷	۵۷	۱۵	۱	۱۷۸	۸۶۷	گیلان	۲۵
۶	۸۱۱۹	۰	۰	۳	۰,۷	۲۶۹	۱۳۱	۱۱۸	۲۱	۶	۱۶۰۸	۳۲۴۲	لرستان	۲۶
۴	۳۰۳۳	۰	۰	۱۰	۵,۸	۷۵۹	۴۵۴	۲۶۴	۴۱	۳	۲۳۳	۲۰۳۷	مازندران	۲۷
۲	۲۱۳۵	۰	۰	۴	۰	۲۹۲	۹۶	۱۷۵	۲۱	۲	۴۱۴	۱۴۲۹	مرکزی	۲۸
۱	۶۸۱	۵	۷,۹	۰	۰	۳۳	۲۵	۸,۰	۰,۳	۱	۵۷۲	۶۷	هرمزگان	۲۹
۳	۲۱۷۸	۰	۰	۴	۰	۳۴۱	۱۲۰	۱۹۶	۲۵	۲	۳۵۹	۱۴۷۸	همدان	۳۰
۱	۱۱۴۸	۱۴	۲۱,۳	۱	۰	۸۵	۴	۷۳	۸	۱	۶۰۶	۴۳۶	یزد	۳۱
۱۰۰	۸۶۰۵۴	۱۰۰	۱۵۰	۱۰۰	۴۰۲	۷۶۳۱	۴۰۲۹	۲۸۳۹	۷۵۳	۱۰۰	۲۵۷۵۶	۵۲۱۱۵	جمع کل	

مأخذ: معاونت امور دام وزارت جهاد کشاورزی.

۳-۱. مقایسه تولیدات دامی ایران با کشورهای منتخب

اصولاً در کشورهای توسعه یافته میزان مصرف سرانه پروتئین دامی در حد بسیار بالاتری از سهم آن در تغذیه مردم مناطق فقیر و توسعه نیافته جهان است. در جدول ۲ مقایسه تولید سرانه محصولات دامی ایران با جهان و قاره‌های پنج‌گانه آورده شده است. قابل توجه است که ۵۵ درصد از کل گوشت تولید شده در جهان مربوط به گوشت خوک در کشورهای غیراسلامی است. در جدول ۳ میزان تولید گوشت در بعضی از کشورهای منتخب آسیای جنوب غربی و شرقی و کشورهای اروپایی و آمریکایی کشورهای آفریقایی آورده شده است و در جدول ۴ میزان تولید شیر کشورهای منتخب جهت مقایسه ارائه شده است.

جدول ۲. مقایسه تولید سرانه محصولات دامی ایران و جهان در سال ۲۰۰۲

(واحد: کیلوگرم)

تولیدات	جهان	اروپا	آسیا	آفریقا	اقیانوسیه	امریکای مرکزی و شمالی	امریکای جنوبی	ایران
گوشت قرمز (با گوشت خوک)	۲۶/۴۶	۵۲/۲۰	۱۸/۹۲	۸/۹۰	۱۴۴/۲۶	۵۵/۳۷	۴۲/۸۶	
گوشت قرمز (بدون گوشت خوک)	۱۱/۵۸	۱۷/۸۰	۵/۴۴	۸/۰۰	۱۲۸/۸۱	۳۱/۳۷	۳۳/۹۸	۱۱/۵۱
گوشت مرغ	۱۱/۵۸	۱۷/۲۷	۶/۳۶	۳/۷۸	۲۵/۵۰	۴۲/۳۵	۲۸/۸۲	۱۳/۷۲
تخم مرغ	۸/۶۱	۱۳/۳۵	۸/۱۱	۲/۵۲	۷/۶۵	۱۵/۸۴	۸/۱۸	۹/۰۰
شیر	۹۵/۹۸	۲۹۷/۷۰	۴۷/۸۵	۳۳/۹۰	۷۷۹/۷۰	۱۹۶/۱۵	۱۳۱/۵۸	۸۹/۰۸
عسل	۰/۲۰	۰/۴۲	۰/۱۲	۰/۱۸	۱/۰۲	۰/۳۹	۰/۳۵	۰/۴۰

مأخذ: سایت F.A.O

قابل توجه است که اختلاف تولید یا عرضه سرانه گوشت قرمز مربوط به تولید گوشت خوک در کشورهای غیراسلامی است که ۵۵ درصد از کل گوشت تولید شده در جهان را در بر می‌گیرد.

ارقام جدول ۲ بیانگر این است که:

تولید سرانه گوشت قرمز کشور در حد ۴۳ درصد نسبت به میانگین جهانی است که گویای مصرف بسیار کم این محصولات دامی در کشور می‌باشد که خود ناشی از عدم بهره‌وری از منابع و امکانات وجود و دلایل مختلفی از جمله: پایین بودن سطح درآمد مصرف‌کنندگان و قیمت تمام شده تقریباً بالای آن نسبت به میانگین جهانی و همچنین عدم پرورش خوک در کشور، عدم حمایت‌های مالی و تسهیلاتی از تولید گوشت قرمز، وجود خشکسالی‌های متوالی و ... است.

در مقایسه تولید یا عرضه سرانه گوشت قرمز در ایران با میانگین عرضه سرانه در قاره‌های جهانی بدون احتساب گوشت خوک می‌توان گفت که سرانه کشور ما با میانگین تولید سرانه جهانی هم اندازه بوده و در حدود ۴۳ درصد بیش از قاره آفریقا و ۱۱۱ درصد بیش از قاره آسیا است. در مقایسه با امریکای مرکزی و شمالی، امریکای جنوبی، اقیانوسیه و اروپا، کشور ما به ترتیب ۳۷، ۳۴، ۹ و ۶۵ درصد میانگین سرانه تولید را دارا می‌باشد.

جدول ۳. میزان کل تولید گوشت در کشورهای منتخب و ایران

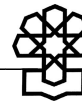
(واحد: تن)

سال										نام کشورها
۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲	۲۰۰۱	۲۰۰۰	۱۹۹۹	۱۹۹۸	۱۹۹۷	۱۹۹۶	کشورهای منتخب آسیای جنوب غربی
۵۱۰۰۰	۵۴۰۲۷	۵۳۰۴۹	۵۰۳۲۷	۴۸۵۴۸	۴۹۵۰۰	۴۹۶۰۰	۵۲۱۰۰	۵۰۱۰۰	۴۹۳۰۰	ارمنستان
۱۴۷۳۳۱	۱۴۳۷۳۸	۱۳۴۴۱۲	۱۲۴۶۰۰	۱۱۴۰۵۶	۱۰۸۷۳۰	۱۰۴۵۸۹	۹۹۹۳۴	۹۰۵۲۹	۸۵۶۹۳	جمهوری آذربایجان
۱۴۳۵۹۲۳	۱۴۳۶۶۱۵	۱۳۷۰۸۵۴	۱۳۱۴۷۶۲	۱۲۹۰۸۷۲	۱۳۵۹۵۵۶	۱۲۹۴۱۰۱	۱۲۵۳۵۰۷	۱۲۴۳۰۷۶	۱۰۶۹۶۱۷	مصر
۲۰۳۷۰۰۰	۱۹۳۷۱۷۰	۱۸۵۲۰۰۰	۱۶۸۳۱۰۰	۱۶۲۸۱۰۰	۱۵۳۲۵۰۰	۱۴۴۶۰۰۰	۱۴۴۳۰۰۰	۱۴۳۲۰۰۰	۱۳۶۱۰۰۰	ایران
۵۷۶۷۰۰	۵۷۶۶۱۶۴	۵۶۰۲۰۳	۵۴۷۵۵۱	۵۳۷۶۹۲	۴۹۸۸۶۲	۳۴۳۰۷۰	۳۳۲۳۹۰	۳۳۰۴۶۵	۳۲۴۰۴۰	فلسطین اشغالی
۱۳۱۹۴۲	۱۳۱۶۴۶	۱۲۴۷۸۸	۱۱۸۷۶۳	۱۲۷۷۶۳	۱۲۸۷۰۶	۱۲۱۹۸۴	۱۰۸۰۱۰	۱۱۳۵۷۸	۱۱۶۴۹۵	اردن
۲۰۱۲۶۰	۲۰۱۲۶۰	۱۹۷۹۲۱	۱۹۷۷۹۲	۱۸۲۷۵۵	۱۸۱۵۴۹	۱۵۲۹۹۵	۱۳۰۱۷۶	۱۳۸۶۶۸	۹۳۳۵۴	لبنان
۹۷۰۵۰	۹۹۱۴۸	۸۴۶۶۶	۱۰۴۵۷۸	۹۳۵۵۶	۹۴۷۳۷	۱۰۰۱۲۳	۸۴۰۳۰	۷۸۹۹۱	۶۸۴۲۰	فلسطین
۱۲۸۲۲	۱۲۵۶۹	۱۴۰۱۳	۱۵۸۶۴	۱۳۸۵۵	۱۲۴۵۳	۱۰۱۲۹	۱۱۸۴۳	۱۲۳۴۰	۱۱۲۰۷	قطر
۶۵۸۳۰۰	۶۴۳۳۰۰	۶۳۰۷۲۵	۶۲۷۹۷۰	۶۶۵۶۶۰	۶۴۳۳۴۰	۵۷۷۳۹۰	۵۹۰۷۲۰	۵۸۱۰۰۰	۴۹۰۱۴۳	عربستان سعودی
۳۹۱۰۲۱	۳۹۱۰۲۱	۳۹۰۷۱۸	۳۶۶۵۸۱	۳۳۷۶۶۵	۳۵۰۷۶۰	۳۴۱۵۵۵	۳۰۹۱۲۰	۲۹۷۰۱۰	۲۸۰۷۷۰	جمهوری سوریه
۱۶۴۷۰۳۵	۱۵۸۲۷۵۱	۱۴۹۴۱۳۵	۱۳۷۵۵۵۰	۱۳۱۹۱۱۴۰	۱۳۹۶۶۷۲۶	۱۳۴۰۹۴۱	۱۲۵۱۳۶۵	۱۲۵۳۳۳۳	۱۱۱۲۸۸۸	ترکیه
۲۱۰۷۰۰	۲۲۳۷۰۰	۲۰۹۷۰۰	۱۹۳۳۰۰	۱۷۵۴۰۰	۱۵۰۰۰۰	۱۳۳۵۰۰	۱۲۹۰۱۰	۱۱۰۱۰۰	۱۱۱۹۰۰	ترکمنستان
۵۵۱۰۰۰	۵۹۲۳۰۰	۵۶۰۳۰۰	۵۱۲۸۰۰	۵۰۷۶۰۰	۵۰۱۸۰۰	۴۸۱۰۲۰	۵۱۵۵۰۰	۴۶۸۰۰۰	۴۶۱۰۰۰	ازبکستان
										کشورهای منتخب آسیای جنوب شرقی
۷۷۵۶۴۰۶۰	۷۴۲۰۶۳۵۷	۷۱۱۵۴۵۷۹	۶۷۷۵۰۸۸۷	۶۵۲۷۰۲۴۶	۶۳۱۹۶۸۶۷	۶۰۰۳۱۷۰۵	۵۹۱۲۳۷۰۷	۵۴۷۱۸۱۳۴	۴۸۰۴۴۵۱۶	چین
۱۷۳۹۷۲۹	۱۷۴۶۵۳۳	۱۷۷۶۲۷۸	۱۶۶۱۱۷۲۹	۱۵۹۱۹۴۷	۱۶۴۸۹۴۷	۱۷۷۷۰۹۶	۱۶۹۹۹۴۷	۱۶۴۸۱۰۶	۱۵۷۷۳۰۳	جمهوری کره
۱۱۹۷۶۷۳	۱۱۵۸۳۴۵	۱۰۷۰۱۹۶	۱۰۳۰۵۷۸	۹۵۶۱۳۵	۸۹۲۸۰۵	۹۱۸۵۸۰	۱۰۱۲۵۰۲	۱۰۲۵۹۹۶	۱۰۱۳۸۹۸	مالزی
۱۸۹۶۸۵۹	۱۸۱۷۱۸۸	۲۲۱۰۸۷۰	۲۳۰۱۰۵۶	۲۲۰۲۳۲۱	۱۸۹۳۰۹۹	۱۸۶۵۶۰۸	۱۹۳۲۶۶۱	۱۸۷۵۴۷۰	۱۸۷۹۱۳۸	تایلند

سال										نام کشورها
کشورهای منتخب اروپایی										
۶۸۸۴۰۶۰	۶۷۹۷۸۴۰	۶۶۰۱۷۹۸	۶۴۸۸۷۵۴	۶۴۷۰۴۱۲	۶۲۶۲۸۰۶	۶۳۹۷۱۷۵	۶۱۰۹۳۶۲	۵۹۰۸۸۶۲	۵۹۸۰۵۸۷	آلمان
۳۳۴۳۰۳۰	۳۲۷۰۳۶۴	۳۲۷۰۵۵۲	۳۳۴۰۳۵۵	۳۲۶۴۹۰۸	۳۵۱۲۲۸۰	۳۶۴۹۸۰۳	۳۷۶۵۵۱۸	۳۶۵۲۴۶۴	۳۵۶۰۴۶۴	انگلستان
۶۱۷۹۳۷۹	۶۲۵۵۲۲۳	۶۴۰۷۶۰۰	۶۵۱۹۲۰۰	۶۵۳۴۳۰۰	۶۴۹۵۹۰۰	۶۵۸۳۵۶۵	۶۶۹۲۱۸۷	۶۶۳۶۶۰۸	۶۵۵۷۴۰۵	فرانسه
کشورهای منتخب امریکایی										
۱۹۹۱۹۱۳۵	۱۹۹۱۹۱۳۵	۱۸۳۸۸۱۰۷	۱۷۳۰۷۶۴۱	۱۵۹۷۳۸۰۰	۱۵۴۳۴۰۵۰	۱۴۵۸۸۴۰۰	۱۳۲۸۲۹۲۰	۱۲۹۵۹۸۸۰	۱۲۷۵۲۱۹۵	برزیل
۳۹۵۵۶۴۰۰	۳۸۸۹۱۱۰۰	۳۸۹۱۰۷۵۵	۳۸۹۸۸۳۷۰	۳۷۸۰۸۰۰۰	۳۷۶۴۰۴۵۰	۳۷۲۵۱۲۸۳	۳۵۹۳۷۰۸۰	۳۴۸۸۸۸۶۰	۳۴۴۲۷۴۶۰	امریکا
۱۲۱۶۵۰۰	۱۱۷۰۳۸۵	۱۲۳۸۱۹۴	۱۴۴۷۵۹۴	۱۴۲۰۹۲۱	۱۲۵۶۹۶۱	۱۱۶۱۸۷۵	۱۰۵۷۰۳۳	۱۰۴۲۴۳۱	۹۷۰۴۳۸	ونزوئلا
کشورهای منتخب افریقایی										
۵۸۱۲۱۹	۵۸۱۲۱۹	۵۶۴۳۰۷	۵۴۹۱۷۹	۵۳۵۱۲۷	۵۶۳۷۲۷	۵۳۸۱۱۸	۵۳۹۲۸۳	۵۱۰۹۸۸	۵۱۴۱۳۸	الجزایر
۱۰۶۶۹۴۷	۱۰۶۶۹۴۷	۱۰۴۱۹۶۳	۱۰۲۱۰۶۴	۱۰۰۱۵۲۷	۹۵۰۵۴۶	۹۵۱۵۷۰	۹۳۵۵۶۰	۹۲۴۸۶۰	۸۷۴۴۲۵	نیجریه
۲۵۰۰۱۵	۲۴۵۳۱۵	۲۴۳۲۱۵	۲۶۰۲۱۵	۲۵۳۱۷۰	۲۴۵۶۷۸	۲۳۲۶۱۵	۲۱۵۸۷۰	۱۹۷۵۲۳	۱۸۸۴۶۵	تونس
کشورهای منتخب اروپایی شرقی										
۴۸۸۵۰۰۰	۴۹۸۰۵۳۸	۴۹۴۴۸۰۱	۴۷۰۰۱۴۵	۴۴۵۰۹۰۸	۴۴۳۲۰۱۶	۴۳۱۳۳۱۴	۴۷۰۳۷۵۷	۴۸۵۴۱۷۵	۵۳۴۸۱۰۹	فدراسیون روسیه

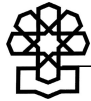
مأخذ: آمار فائو، آمار ایران از آمارنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی استخراج شده است.

جدول ۴. میزان تولید شیر در کشورهای منتخب و ایران

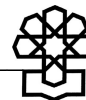
(واحد: تن)

سال										نام کشورها
۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲	۲۰۰۱	۲۰۰۰	۱۹۹۹	۱۹۹۸	۱۹۹۷	۱۹۹۶	کشورهای منتخب آسیای جنوب غربی
۵۷۱۹۰۰	۵۵۵۲۴۰	۵۱۳۷۰۹	۴۸۹۵۴۸	۴۶۵۳۱۵	۴۵۲۱۰۰	۴۵۲۳۱	۴۴۷۵۰۰	۴۳۵۳۰۰	۴۳۱۳۰۰	ارمنستان
۱۲۳۲۲۸۰	۱۱۹۴۰۳۳	۱۱۵۲۳۷۸	۱۱۰۵۰۳۲	۱۰۷۳۷۰۰	۱۰۳۱۱۰۰	۹۹۳۴۰۰	۹۴۶۵۰۰	۸۸۱۵۰۰	۸۴۳۳۰۰	جمهوری آذربایجان
۴۷۰۸۱۰۰	۴۵۰۰۷۴۷	۵۲۵۵۳۲۵	۴۱۹۲۴۴۹	۳۹۲۸۶۶۶	۳۷۷۶۷۰۵	۳۷۲۳۰۸۰	۳۴۸۱۲۶۰	۳۳۱۹۷۳۴	۳۰۲۶۰۳۰	مصر
۷۱۷۹۰۰۰	۶۷۲۰۰۰۰	۶۳۱۶۰۰۰	۵۸۷۷۰۰۰	۵۷۴۸۰۰۰	۵۶۲۳۰۰۰	۵۵۶۴۰۰۰	۵۱۰۵۰۰۰	۴۸۹۵۰۰۰	۴۷۰۵۰۰۰	ایران
۱۲۴۰۰۲۵	۱۲۰۸۱۱۹	۱۲۱۶۹۹۶	۱۲۱۰۸۹۰	۱۲۲۴۶۸۳	۱۲۱۷۲۲۰	۱۲۲۷۰۰۰	۱۲۳۰۱۲۰	۱۱۸۹۳۵۰	۱۱۹۰۰۵۰	فلسطین اشغالی
۲۵۲۶۶۸	۲۷۵۶۵۰	۱۹۴۹۸۰	۲۱۰۸۹۵	۱۹۸۲۳۰	۲۰۴۵۳۷	۱۷۷۵۵۶	۱۷۰۷۶۲	۱۶۹۲۴۸	۱۶۵۰۵۷	اردن
۳۲۳۶۰۰	۳۲۲۰۰۰	۳۱۴۲۹۰	۲۴۴۹۹۹۳	۲۱۶۶۶۲	۲۰۸۱۰۰	۱۹۹۵۶۰	۲۳۹۴۹۵	۱۹۳۹۹۹	۲۲۳۷۶۳	لبنان
۱۸۶۰۰۰	۱۸۵۰۱۵	۱۸۴۸۲۷	۱۷۲۲۲۰	۱۵۰۲۲۳	۱۳۳۶۸۷	۱۲۳۰۹۸	۱۱۵۳۹۵	۱۱۵۰۸۹	۱۲۱۰۹۰	فلسطین
۳۱۸۵۰	۳۱۸۵۰	۳۱۸۵۰	۳۱۸۵۰	۲۵۶۵۸	۳۵۹۱۴	۳۵۵۱۳	۳۳۰۴۴	۳۵۳۲۳	۳۴۴۴۸	قطر
۱۱۴۹۰۰۰	۱۱۴۹۰۰۰	۱۰۷۹۰۰۰	۱۰۷۴۰۰۰	۹۸۲۵۰۰	۹۵۲۵۰۰	۸۳۴۶۰۰	۸۱۴۲۸۲	۷۴۶۱۰۳	۶۹۳۱۸۳	عربستان سعودی
۱۹۱۷۸۲۰	۱۹۱۷۷۸۰	۱۸۶۷۷۸۰	۱۷۶۶۹۰۹	۱۵۷۷۷۸۰	۱۶۷۳۲۰۴	۱۶۵۶۰۸۵	۱۷۸۰۱۶۶	۱۶۱۰۰۶۰	۱۵۰۸۴۱۷	سوریه
۱۰۵۳۸۰۰۰	۱۰۶۷۹۴۰۷	۱۰۶۱۱۱۹۱	۸۴۰۸۵۵۹	۹۴۹۵۵۵۰	۹۷۹۳۹۶۲	۱۰۰۸۲۰۰۰	۹۹۷۱۰۰۰	۱۰۰۷۶۵۲۶	۱۰۷۶۰۹۱۵	ترکیه
۱۴۰۰۰۰۰	۱۴۰۰۰۰۰	۱۵۲۹۰۰۰	۱۳۹۸۰۰۰	۱۱۰۰۰۰۰	۹۸۹۰۰۰	۸۷۵۴۰۰	۷۶۵۳۰۰	۷۵۵۴۰۰	۷۵۴۸۰۰	ترکمنستان
۵۰۰۸۰۰	۴۹۰۲۰۰	۴۵۹۱۰۰	۴۳۱۰۰۰	۳۸۲۶۰۰	۳۰۹۸۰۰	۳۰۲۳۰۰	۳۶۰۳۰۰			تاجیکستان
۴۳۰۰۰۰۰	۴۲۷۱۲۰۰	۴۰۲۴۶۰۰	۳۷۲۱۱۰۰	۳۶۶۵۲۰۰	۳۶۳۲۵۰۰	۳۵۴۲۱۰۰	۳۵۴۳۴۰۰	۲۳۴۶۰۰	۱۷۶۰۰۰	ازبکستان
										کشورهای منتخب آسیای جنوب شرقی
۲۸۶۷۰۴۸۰	۲۷۰۲۳۰۶۹	۲۱۸۷۱۴۸۳	۱۷۳۳۵۴۰۶	۱۴۵۱۵۰۸۲	۱۲۳۷۳۷۱۴	۱۱۲۴۴۳۱۰	۱۰۵۱۶۷۲۶	۱۰۰۹۴۲۰۴	۳۴۰۳۹۰۰	چین
۲۲۳۷۶۶۵	۲۲۶۰۲۲۵	۲۳۷۰۹۵۰	۲۵۴۱۵۶۵	۲۳۴۳۲۶۰	۲۲۵۷۳۶۹	۲۲۴۷۴۰۶	۲۰۳۲۳۳۵	۱۹۹۰۰۱۸	۱۰۱۹۱۳۸۷	جمهوری کره
۴۵۱۲۵	۴۵۱۲۵	۴۲۹۹۸	۴۲۲۸۱	۳۶۳۰۳	۳۷۲۴۵	۳۶۰۷۵	۳۹۴۴۵	۴۰۹۰۵	۲۰۴۰۳۹۳	مالزی
۹۰۰۰۰۰	۸۴۲۶۱۱	۷۳۱۹۲۳	۶۶۰۲۹۷	۵۸۷۷۰۰	۵۲۰۱۱۵	۴۶۴۵۱۴	۴۳۷۱۱۶	۳۸۵۷۲۸	۳۴۲۳۸	تایلند

سال										نام کشورها
کشورهای منتخب اروپایی										
۲۷۶۲۲۸۰۰۰	۲۸۱۵۲۰۰۰	۲۸۳۸۰۰۰۰	۲۷۸۹۹۴۴۰	۲۸۲۱۳۰۰۰	۲۸۳۵۳۲۱۶	۲۸۳۵۶۱۱۲	۲۸۴۰۰۰۰۰	۲۸۷۲۳۹۰۶	۲۸۸۰۰۸۶۲	آلمان
۱۴۵۷۷۰۰۰	۱۴۵۵۵۰۰۰	۱۵۰۱۰۰۰	۱۴۸۶۹۰۰۰	۱۴۷۰۷۰۰۰	۱۴۴۸۸۰۰۰	۱۵۰۱۴۰۰۰	۱۴۶۳۲۰۰۰	۱۴۸۴۱۰۰۰	۱۴۸۰۸۳۰۰	انگلستان
۲۶۱۳۳۰۰۰	۲۵۱۸۱۵۳۰	۲۵۴۲۳۴۷۰	۲۵۹۹۰۱۸۰	۲۵۶۷۰۶۲۰	۲۵۷۳۷۰۲۷	۲۵۶۳۱۶۵۰	۲۵۵۶۸۶۰۰	۲۵۶۴۸۶۵۰	۲۵۸۱۷۳۲۶	فرانسه
کشورهای منتخب امریکایی										
۲۳۴۵۵۰۰۰	۲۳۴۵۵۰۰۰	۲۳۴۵۰۰۰۰	۲۲۴۵۵۲۷۰۰	۲۱۲۸۳۸۰۰	۲۰۵۲۶۹۸۸	۱۹۸۰۲۲۲۰	۱۹۴۱۴۴۲۴	۱۹۳۸۵۶۵۶	۱۹۲۳۰۴۰۰	برزیل
۸۰۱۵۰۰۰۰	۷۷۴۷۵۴۰۰	۷۷۲۸۹۴۰۰	۷۷۱۳۹۲۹۶	۷۵۰۶۸۲۰۰	۷۶۰۲۳۰۰۰	۷۳۸۰۴۰۰۰	۷۱۴۱۴۰۰۰	۷۰۸۰۱۰۰۰	۶۹۸۵۵۰۰۰	امریکا
۱۳۶۸۰۰۰	۱۱۹۹۹۱۰	۱۲۳۸۴۷۰	۱۳۸۹۲۵۰	۱۴۰۰۴۶۰	۱۴۱۴۶۰۵	۱۳۵۱۸۵۱	۱۴۸۴۸۷۷	۱۴۷۵۴۳۵	۱۴۴۸۷۶۶	ونزوئلا
کشورهای منتخب افریقایی										
۱۶۶۸۱۰۰	۱۶۶۸۱۰۰	۱۵۰۸۱۰۰	۱۴۸۸۱۰۰	۱۶۵۸۱۰۰	۱۵۱۱۰۰۰	۱۴۱۰۵۵۴	۱۳۳۰۵۰۰	۱۱۸۶۲۰۰	۱۲۲۱۲۰۰	الجزایر
۴۳۲۰۰۰	۴۳۲۰۰۰	۴۳۲۰۰۰	۴۳۲۰۰۰	۴۳۲۰۰۰	۴۰۸۰۰۰	۳۸۵۸۷۵	۳۶۷۵۰۰	۳۵۰۰۰۰	۳۸۰۰۰۰	نیجریه
۹۶۰۵۰۰	۸۹۴۵۰۰	۹۷۱۵۰۰	۹۷۳۲۰۰	۹۶۰۲۰۰	۹۱۷۲۰۰	۸۴۷۰۰۰	۷۷۰۰۰	۶۸۴۰۰۰	۶۴۳۰۰۰	تونس
کشورهای منتخب اروپایی شرقی										
۳۰۸۵۹۶۰۰	۳۱۹۳۳۱۲۷	۳۳۳۷۲۹۵۴	۳۳۵۰۳۸۵۳	۳۳۹۰۴۹۰۶	۳۲۲۷۶۱۸۸	۳۲۲۹۹۹۹۹	۳۳۲۵۴۵۶۹	۳۴۱۳۵۰۲۹	۳۵۸۱۸۴۶۸	فدراسیون روسیه

مأخذ: آمار فائو، آمار ایران از آمارنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی استخراج شده است.

۲. برنامه توسعه زیربخش دام و طیور

۲-۱. امکانات و قابلیت‌ها

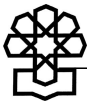
- وجود گونه‌ها و اکوتیپ‌های متنوع دامی
- وجود تنوع اقلیمی و گیاهان مرتعی، وسعت جنگل‌ها، مراتع و باغات که بستر مناسب را برای پرورش زنبور عسل مهیا می‌کند.
- امکان رشد و ارتقاء توان تولیدی دام‌های بومی با استفاده از ژن‌های مناسب و مقاوم آن‌ها در شرایط محیطی برای مقابله با بیماری‌ها
- وجود ظرفیت‌ها و پتانسیل‌ها و زنجیره‌های مختلف تولید طیور صنعتی از جمله لاین، اجداد، مادر، واحدهای تجاری و صنایع وابسته در امر تولید، فراوری و عرضه
- سرمایه‌گذاری نسبی در صنایع تبدیلی و جانبی وابسته
- وجود دانش فنی و نیروی انسانی متخصص قابل توجه در زیر بخش دام و طیور
- وجود تأسیسات و سرمایه‌گذاری‌های مناسب در دامداری‌های صنعتی

۲-۲. محدودیت‌ها و تنگناهای اساسی

- ضعف و کمبود منابع غذایی دام
- ضعف مبانی قانونی در جهت برقراری امنیت سرمایه‌گذاری در زیربخش دام و طیور
- ناکافی بودن صنایع تبدیلی و نگهداری محصولات دام و طیور
- کمبود اعتبارات عمرانی و منابع بانکی ارزان قیمت درخصوص سرمایه‌گذاری و نقدینگی
- نابسامانی بازار و ناکارایی سیاست‌های حمایتی از تولید
- نارسایی برنامه‌های آموزشی، پژوهشی و تحقیقاتی کاربردی و ترویجی در جهت پاسخگویی به نیاز واقعی زیربخش امور دام
- ضعف در کیفیت و استاندارد محصولات تولیدی
- کمبود پوشش بیمه و ضعف برنامه‌های حمایتی در شرایط بحران
- پایین بودن دانش تولید کنندگان و عدم بهره‌گیری از فناوری‌های جدید

۲-۳. اهداف کیفی بلندمدت (اهداف آرمانی)

- برقراری امنیت سرمایه‌گذاری در زیربخش امور دام با اصلاح و رفع تنگناهای قانونی نظام دامداری
- بهبود کیفیت تولیدات دامی

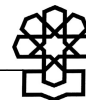
- افزایش بهره‌وری منابع دامی، عوامل تولید و توسعه صادرات
- ارتقاء سطح دانش فنی تولیدکنندگان
- ساماندهی بازار و به‌کارگیری سیاست‌های حمایتی مناسب تولید
- خوداتکایی در محصولات دامی و بهبود شاخص تغذیه در زمینه پروتئین دامی
- شناسایی، ثبت، حفظ و توسعه منابع دامی

۲-۴. اهداف کیفی پنج‌ساله (جهت‌گیری‌های اصلی)

- افزایش کیفیت و استاندارد محصولات دامی و توسعه صادرات
- افزایش تولید محصولات دامی در جهت تأمین پروتئین دامی (سرانه ۲۹ گرم در روز)
- افزایش بهره‌وری و راندمان در فرایند تولید محصولات دامی
- کاهش ضایعات در فرایند تولید و فراوری محصولات دامی
- ساماندهی نظام بهره‌برداری و تولید دام
- تقویت و توسعه صنایع و خدمات مرتبط با تولیدات و فراورده‌های دامی
- تقویت و توسعه مشارکت تشکل‌های غیردولتی در فعالیتهای زیربخش امور دام
- هدفمند نمودن حمایت‌ها و ارتقاء فرهنگ مصرف فراورده‌های دامی
- توسعه فعالیتهای مطالعاتی زیربخش
- حفظ، بهبود و اصلاح ژنتیکی دامی

۲-۵. اهداف کمی

- افزایش عرضه سرانه پروتئین دامی به میزان روزانه ۵/۷ گرم تا پایان برنامه چهارم توسعه تخم‌مرغ
- تولید شیر از ۶۳۱۶ هزار تن در سال ۸۲ به ۹۵۵۶ هزار تن در سال ۸۸
- تولید گوشت قرمز از ۷۵۱/۶ هزار تن در سال ۸۲ به ۹۲۱ هزار تن در سال ۸۸
- تولید گوشت مرغ از ۱۱۰۰ هزار تن در سال ۸۲ به ۱۶۰۵ هزار تن در سال ۸۸
- تولید تخم‌مرغ از ۶۲۸ هزار تن در سال ۸۲ به ۷۸۹ هزار تن در سال ۸۸
- تولید عسل از ۲۸/۸ هزار تن در سال ۸۲ به ۴۰ هزار تن در سال ۸۸
- تولید سایر محصولات دامی از قبیل پشم و کرک به میزان ۶۲/۳۵ هزار تن در سال ۸۲ به ۶۲/۵۴

هزار تن در سال ۸۸، پوست دام سبک از ۲۲۱۲۵/۹۵ در سال ۸۲ به ۲۲۱۹۲/۰۳ هزار جلد در سال ۸۸، پوست دام سنگین از ۱۸۹۱/۷۴ در سال ۸۲ به ۲۱۳۳/۷۳۵ هزار جلد در سال ۸۸، روده دام سبک از ۴۹۱۶/۸۸ در سال ۸۲ به ۴۹۳۱/۵۶۶ هزار هنگ در سال ۸۸ - توسعه صادرات گوشت مرغ و تخم‌مرغ به میزان ۹۰ هزار تن

۳. طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دامی کشور (طرح نظام دامپروری کشور)

۳-۱. تاریخچه مبانی قانونی در خصوص منابع دامی کشور

۳-۱-۱. تصویب‌نامه هیأت وزیران در خصوص شرح وظایف تفصیلی وزارت جهاد کشاورزی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۴/۲ بنا به پیشنهاد شماره ۱۰۵/۸۹، ۱۳۸۹۹/۹۰۴۱ مورخ ۱۳۸۰/۹/۷ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به استناد ماده (۲) قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۷۹ شرح وظایف تفصیلی وزارت جهاد کشاورزی را به شرح زیر تصویب و ابلاغ کرد.

الف) سیاستگذاری، برنامه‌ریزی و نظارت

۱. تعیین سیاست‌ها و راهبردهای مربوط به بخش کشاورزی، توسعه و عمران روستاها و مناطق عشایری و همچنین تنظیم و اجرای برنامه‌های توسعه کشاورزی در چارچوب سیاست‌های توسعه پایدار.

۲. انجام بررسی‌ها و اقدامات لازم به منظور برنامه‌ریزی تولید و تأمین نیاز کشور به محصولات و فراورده‌های کشاورزی و دامی و توسعه صادرات با رعایت مزیت‌های نسبی در چارچوب سیاست‌های بازرگانی کشور

۳. تهیه، تدوین اجرا و بهنگام سازی نظام‌های اطلاع‌رسانی کشاورزی و روستایی و استقرار نظام‌های آماری

۴. تهیه استانداردها و ضوابط و برنامه‌ریزی لازم در زمینه تأسیسات و زیرساخت‌های مورد نیاز تولید و تولیدکنندگان بخش کشاورزی

۵. نظارت و ارزشیابی عملکرد و فعالیت‌های مؤسسات و شرکت‌های وابسته به وزارتخانه و ایجاد هماهنگی برنامه‌ای و عملیاتی لازم

۶. نظارت و ارزشیابی برنامه‌ها، طرح‌ها، فعالیت‌ها و اقدامات در حیطه وظایف وزارت جهاد کشاورزی به منظور سنجش میزان کارایی و اثربخشی آن‌ها

ب) امور پژوهش، آموزش و ترویج

انجام پژوهش‌های کاربردی و توسعه‌ای در زمینه‌های زیر:

۱. آب و خاک، اصلاح بذر و نهال، اصلاح نژاد، پرورش دام و آبزیان، جنگل و مرتع و آبخیزداری، آفات و بیماری‌های گیاهی و راه‌های مبارزه با آن.

۲. بهره‌برداری از فنون پیشرفته بیوتکنولوژی و مهندسی ژنتیک در بخش کشاورزی، تدوین شیوه‌های مناسب و استفاده از فناوری‌های نوین توسعه کشاورزی و دامی، متناسب با شرایط اقلیمی و جغرافیایی کشور

۳. افزایش بهره‌وری، کاهش ضایعات و بهبود کیفی تولید محصولات و فرآورده‌های بخش کشاورزی

۴. بیماری‌ها، مایع‌ها، سرم‌ها و مواد بیولوژیک لازم برای پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی و آبزیان و بیماری‌های مشترک انسان و دام و تهیه و تولید آن در کشور

• حفاظت، جمع‌آوری، ارزیابی، احیاء و توسعه ذخایر تورات ژنتیکی، تنوع زیستی گیاهی و ژرم پلاسم گیاهان زراعی، باغی، زینتی، دارویی، مرتعی، جنگلی و دام آبزیان و میکروارگانیسم‌ها و حشرات مفید و زیان‌آور کشاورزی در چارچوب وظایف محول شده

• مطالعه و تحقیق به منظور توسعه اقتصادی کشاورزی و ارتقای جایگاه آن در اقتصاد ملی و توسعه روستایی و عشایری

• برنامه‌ریزی و اجرای آموزش‌های علمی - کاربردی و فنی - حرفه‌ای شاغلان بخش کشاورزی و صنایع روستایی در چارچوب سیاست‌های مصوب و همچنین آموزش روش‌ها و فنون نوین کشاورزی و دامداری به تولیدکنندگان مربوطه

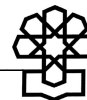
• مطالعه، طراحی و بهینه‌سازی الگوها و نظام‌های تولید و بهره‌برداری در بخش کشاورزی و ارزیابی و اصلاح مستمر آن‌ها

• برنامه‌ریزی و ارائه نتایج پژوهش‌های انجام شده به کارکنان، تولیدکنندگان و بهره‌برداران بخش کشاورزی و نیز شناخت مسائل و مشکلات آن‌ها و اقدام در جهت رفع آن از طریق اجرای برنامه‌های ترویجی

ج) امور منابع طبیعی و آبخیزداری

۱. بررسی و مطالعه جامع حوزه‌های آبخیز کشور به منظور تهیه طرح‌های آبخیزداری و جلوگیری از فرسایش خاک و تهیه برنامه جامع استفاده از اراضی کشاورزی و منابع طبیعی و بهره‌برداری بهینه از این اراضی

۲. برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم به منظور جلوگیری از تغییر و تبدیل کاربری اراضی کشاورزی و جنگلی

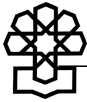
۳. حفظ، احیاء، گسترش، حمایت و بهره‌برداری صحیح از جنگل‌ها و مراتع طبیعی و دست‌کاشت کشور و فراهم کردن زمینه اجرای طرح‌های بزرگ جنگلداری، مرتعداری، ایجاد پارک‌های جنگلی و تفرج گاه طبیعی در چارچوب هدف‌ها و سیاست‌های توسعه پایدار و اعمال نظارت‌های لازم

۴. برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های آبخیزداری و تثبیت شن‌های روان و بیابان‌زدایی

۵. تشخیص و تفکیک حریم قانونی اراضی ملی از مستثنیات اشخاص حقیقی و حقوقی و واگذاری منابع ملی به نام دولت جمهوری اسلامی ایران و اجرای مقررات مربوط به مدیریت و واگذاری اراضی ملی و دولتی در چارچوب قوانین و مقررات موجود

د) امور زیربنایی کشاورزی و توسعه روستایی

۱. توسعه مکانیزاسیون کشاورزی با توجه به ویژگی‌های اقلیمی و فرهنگی مناطق مختلف و ارائه خدمات حمایتی و فنی مورد نیاز
۲. یکپارچه‌سازی اراضی، احداث راه‌های بین مزارع، تجهیز و نوسازی مزارع و باغ‌ها به‌منظور استفاده مؤثر از منابع و نهاده‌های کشاورزی و ارتقاء بهره‌وری در فرایند تولید با تأکید بر بهبود بهره‌وری از آن
۳. برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم در زمینه حفظ و اصلاح خاک و فراهم آوردن موجبات بهره‌برداری محصولات از آن
۴. فراهم آوردن موجبات لازم به‌منظور افزایش اثربخشی و بازدهی آبیاری در مزارع و باغ‌ها
۵. برنامه‌ریزی برای انتقال آب شبکه‌های سه و چهار و انهار سنتی و قنوات، توزیع و مصرف آب کشاورزی و انجام اقدامات لازم به‌منظور احداث، توسعه و نگهداری تأسیسات مربوط در چارچوب قوانین موجود
۶. انجام وظایف ناشی از اجرای قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱ و اصلاحات بعدی آن
۷. برنامه‌ریزی و انجام مطالعات لازم به‌منظور طراحی و اجرای طرح‌های کوچک توسعه منابع آب پس از کسب مجوز لازم از وزارت نیرو
۸. برنامه‌ریزی و اقدامات لازم در جهت احداث، نگهداری و بهره‌برداری از بنادر شیلاتی و تأسیسات زیربنایی با رعایت وظایف سایر وزارتخانه‌ها
۹. برنامه‌ریزی، اتخاذ تدابیر و پیش‌بینی ساز و کارهای لازم به‌منظور توسعه و عمران روستاها با هماهنگی سایر دستگاه‌ها
۱۰. برنامه‌ریزی و سامان دهی کوچ و اسکان عشایر در چارچوب طرح‌های جامع ناحیه‌ای
۱۱. توسعه و حمایت صنایع کوچک تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و صنایع روستایی در چارچوب سیاست‌های صنعتی کشور

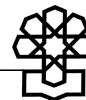

ه) امور کشاورزی دام و آبزیان

۱. برنامه‌ریزی و اتخاذ تدابیر لازم به‌منظور افزایش بهره‌برداری از عوامل و منابع تولید کشاورزی و دستیابی به الگوهای کشت متناسب با منابع آب در دسترس، ظرفیت‌های تولید و شرایط اقلیمی مناطق طبیعت کشور
۲. تأمین بهداشت دام و فراورده‌های مربوط به آن و مبارزه با بیماری‌های دامی و بیماری‌های مشترک انسان و دام، قرنطینه دام و کنترل بهداشتی کشتارگاه و نظارت بهداشتی بر مراتع، آبشخورها، محل نگهداری دام، کارخانه‌های تولید خوراک دام و سایر تأسیسات و مراکز تهیه، نگهداری و عرضه فراورده‌های خام دامی
۳. نظارت و کنترل بر تولید و واردات و مصرف مایع‌ها و سایر مواد بیولوژیکی مورد مصرف دامی
۴. برنامه‌ریزی و انجام اقدامات لازم به‌منظور ایجاد و گسترش شبکه‌های پیش‌آگاهی و مراقبت، پیشگیری، قرنطینه گیاهی و تشخیص و مبارزه با آفات و بیماری‌های عمومی، همگانی و سایر آفات و بیماری‌های گیاهی و نظارت بر ورود، تولید توزیع و مصرف سموم مورد نیاز بخش کشاورزی با رعایت شاخص‌های زیست‌محیطی کشور
۵. برنامه‌ریزی و تهیه و اجرای طرح‌های مربوط به حفظ منابع دام، طیور و اصلاح نژاد و بهبود تغذیه دام
۶. توسعه کمی و کیفی تولیدات دامی و تدوین و اجرای نظام دامداری کشور و سامان دهی کشتارگاه
۷. برنامه‌ریزی و اتخاذ تدابیر لازم در جهت حفظ، احیاء، توسعه و بهره‌برداری مناسب از منابع آبزی آب‌های تحت حاکمیت و صلاحیت دولت جمهوری اسلامی ایران و توسعه آبرزی پروری در کشور

و) امور حمایتی

۱. حمایت از توسعه سرمایه‌گذاری در بخش کشاورزی و استفاده از تسهیلات اعتباری بانک کشاورزی و سایر منابع بانکی و تشکیل صندوق‌های حمایت از توسعه بخش کشاورزی و صنایع تبدیلی و روستایی با مشارکت تولیدکنندگان و فراهم آوردن تسهیلات لازم برای تأمین اعتبارات مورد نیاز تولیدکنندگان بخش کشاورزی
۲. اجرای سیاست‌ها و روش‌های مدیریتی و بیمه‌ای به‌منظور حمایت از تولیدکنندگان، تولیدات و تأسیسات بخش کشاورزی و پرداخت خسارت به تولیدات و تأسیسات بخش کشاورزی و پرداخت خسارت به تولیدکنندگان خسارت دیده براساس سیاست‌های اتخاذ شده
۳. برنامه‌ریزی و اتخاذ سیاست‌های حمایتی و تشویقی به‌منظور توسعه و ارتقای فناوری

- ماشین‌آلات و ادوات بخش کشاورزی در چارچوب سیاست‌های مصوب
۴. فراهم آوردن زمینه‌های لازم برای تأمین و توزیع نهاده‌های کشاورزی و دامی، دارو، سرم و سایر مواد بیولوژیک از طریق بخش غیردولتی و در صورت لزوم توسط وزارتخانه و اعمال نظارت‌های لازم در این زمینه
۵. انجام اقدامات لازم به منظور ایجاد تشکل‌های غیردولتی مورد نیاز بخش کشاورزی و ارائه خدمات و حمایت‌های مالی و فنی به آن‌ها و اعمال نظارت‌های لازم
۶. پیشنهاد برنامه‌های تنظیم بازار محصولات کشاورزی و فراورده‌های آن و نیز قیمت تضمینی به منظور حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی به هیأت وزیران و خرید به موقع محصولات کشاورزی
۷. فراهم آوردن تسهیلات و امکانات و انجام هماهنگی‌ها و پیگیری‌های لازم برای توسعه صادرات محصولات و فراورده‌های بخش کشاورزی و صنایع روستایی در چارچوب سیاست‌ها و برنامه‌های بازرگانی کشور
۸. اجرای سایر وظایفی که به موجب قوانین و مقررات برعهده وزارتخانه قرار دارد.

۲-۱-۳. اساسنامه سازمان دامپروری کشور

تصویب‌نامه شماره ۲۳۱۵۶ مورخ ۴۰/۷/۲۷ و آیین‌نامه اجرایی مربوط به آن به شماره ۳۴۳۷۶
۴۰/۱۱/۲۱

ماده (۱)

به منظور انجام وظایف زیر:

- بررسی‌های مربوط به دامپروری و انتخاب بهترین نژادهای موجود دام و طیور و اصلاح و تکثیر نژادهای خوب و متناسب با آب و هوا و شرایط اقلیمی کشور
- ایجاد مؤسسات نمونه دامپروری در نقاط مناسب کشور
- همکاری با شهرداری‌ها برای رفع مضیقه گوشت و شیر و مصرف اهالی کشور سازمانی به نام سازمان دامپروری کل کشور تحت نظر وزارت کشاورزی تأسیس می‌گردد که زیر نظر یک شورای عالی و به وسیله یک نفر رئیس کل طبق مقررات زیر اداره خواهد شد:
- ماده (۲) شورای عالی دامپروری کشور از نه نفر به شرح زیر تشکیل می‌گردد:
- وزیر کشاورزی

- معاون فنی وزارت کشاورزی^۲
 - معاون وزارت دارایی یا نماینده منتخب وزیر دارایی
 - مدیر کل دامپزشکی کشور
 - دو نفر از استادان دامپروری دانشکده‌های دامپزشکی و کشاورزی به نمایندگی وزارتخانه‌های مربوطه
 - رئیس دواب ارتش
 - دو نفر دیگر از اشخاص ذی‌صلاحیت به انتخاب اعضاء فوق‌الذکر که برای مدت سه سال انتخاب خواهند شد و انتخاب مجدد آنان بلامانع می‌باشد.
- رئیس کل سازمان دامپروری در جلسات شورا بدون حق رأی شرکت خواهد نمود
- ریاست شورای عالی با وزیر کشاورزی و در غیاب او با معاون فنی مربوطه و وظایف این شورا عبارت از تصویب تشکیلات سازمان دامپروری کشور، رسیدگی برئوس مسائل مهم فنی و مالی و اداری سازمان و تصویب برنامه‌های سالیانه دامپروری کشور و اظهارنظر و تصویب بودجه و نظارت بر اجرای آن می‌باشد.

ماده (۳)

رئیس کل سازمان دامپروری از بین دکتوران دامپزشک و یا مهندسين کشاورزی از طرف وزیر کشاورزی برای مدت سه سال انتخاب می‌شود و عهده‌دار کلیه امور فنی و اداری سازمان مزبور می‌باشد.^۳

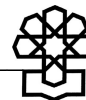
ماده (۴)

کلیه مؤسسات موجود بنگاه دامپروری و دارایی این مؤسسات از منقول و غیرمنقول همچنین مراتع خالصه غیرجنگلی که به تشخیص وزارت کشاورزی با تعیین حدود مشخصات و صدور تصویب نامه هیأت وزیران به سازمان دامپروری کشور واگذار می‌شود و کارخانه شیر پاستوریزه تهران جزء دارایی و سرمایه سازمان دامپروری منظور می‌گردد.^۴ و در هر سال مبلغی به‌عنوان کمک دولت به بودجه سازمان پس از تصویب شورای عالی به وسیله وزارت کشاورزی به وزارت دارایی

۲. در سازمان جدید دام جزء جهاد سازندگی است.

۳. هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۴۲/۵/۳۰ بنا به پیشنهاد شماره ۱۸۶۴۸-۴۲/۵/۲۹ وزارت کشاورزی ماده سوم اساسنامه را به شرح فوق اصلاح نموده‌اند

۴. به موجب ماده دوم قانون تشکیل وزارت تولیدات کشاورزی و مواد مصرفی مصوب ۴۶/۱۰/۱۸ «از تاریخ تصویب این قانون کارخانه شیر پاستوریزه تهران با کلیه دارایی وابسته به وزارت تولیدات کشاورزی و مواد مصرفی می‌شود».

پیشنهاد و پس از موافقت وزارت دارایی در بودجه کل کشور منظور می‌گردد علاوه بر کمک سالیانه دولت سازمان دامپروری مجاز است طبق اصول بازرگانی محصولات و فراورده‌های مؤسسات تابعه خود را به قیمت عادلانه که به تصویب شورای عالی خواهد رسید به فروش برساند و وجوه حاصله را به مصرف توسعه و تکمیل مؤسسات مطالعاتی و یا تولیدی و هزینه‌های جاری برساند.

تبصره «۱» - وزارت دارایی در هر سال بودجه سازمان دامپروری کشور را از لحاظ درآمد بنا به پیش‌بینی شورای عالی و تأیید وزارت کشاورزی در بودجه کل کشور منظور و هزینه‌های مربوطه را یک قلم در بودجه کل کشور تأمین و کمک موضوع ماده (۴) که در بودجه کل کشور منظور می‌گردد و پس از تصویب به اقساط چهارگانه در شروع هر فصل به اختیار سازمان خواهد گذارد.

تبصره «۲» - سازمان دامپروری کشور می‌تواند با اجازه شورای عالی در هر مورد مایحتاج خود را تا مبلغ یک میلیون ریال مستقیم و بدون رعایت تشریفات مناقصه و آیین‌نامه معاملات دولتی از دست اول به نازلترین قیمت ممکنه خریداری و دام و طیور و محصولات خود را بدون رعایت تشریفات مزایده به فروش برساند و این معافیت شامل خرید و فروش اثاثیه و اموال منقول اداری و یا غیرمنقول سامان نخواهد بود.

تبصره «۳» - اصولاً فروش محصولات سازمان نقداً به عمل خواهد آمد مگر اینکه به اشخاص یا مؤسساتی فروخته شود که اعتبار آنها مورد تصدیق سازمان باشد.

تبصره «۴» - بودجه تفصیلی سالیانه سازمان دامپروری کل کشور پس از تصویب شورای عالی با تصویب وزارتین کشاورزی و دارایی قابل اجرا بوده و سازمان می‌تواند صرفه‌جویی و اضافه درآمد هر ساله را در بودجه سال بعد منظور و به مصرف برساند. نقل و انتقال اعتبارات فصول و مواد بودجه تفصیلی مستلزم موافقت وزارت دارایی خواهد بود.

تبصره «۵» - سازمان می‌تواند اراضی و ابنیه زائد بر احتیاج خود را با پیشنهاد شورای عالی و موافقت وزارت کشاورزی و دارایی و صدور تصویب‌نامه هیأت وزیران و با رعایت آیین‌نامه معاملات دولتی به فروش برساند. و یا تبدیل با حسن نموده و وجوه حاصله را به مصرف توسعه و تکمیل مؤسسات تولیدی و یا مطالعاتی برساند.

ماده (۵)

نظر به وضع خاص قسمت‌های فنی و مؤسسات تحقیقی سازمان دامپروری شورای عالی آیین‌نامه مخصوصی برای انجام هزینه‌های عمومی تنظیم و تصویب خواهد نمود. و برای کارمندان فنی و اداری که تمام ساعت به خدمت اشتغال دارند فوق‌العاده مخصوص سازمان در نظر خواهد گرفت که در هر حال نباید از فوق‌العاده مخصوص موسسه رازی حصارک بیش‌تر باشد و فوق‌العاده

مخصوص موسسه رازی حصارک بیشتر باشد و فوق‌العاده مخصوص سازمان پس از موافقت وزارتین کشاورزی و دارایی اجرا خواهد شد.

ماده (۶)

سازمان دامپروری کل کشور مجاز است با تصویب شورای عالی هر یک از مؤسسات و واحدهای تولیدی تابعه خود را به صورت انتفاعی اداره نماید و درآمد حاصله مؤسسات مذکور به حساب مذکور به حساب خصوصی در بانک مرکزی منظور و مستقیماً با رعایت مقررات جاریه سازمان به مصرف هزینه‌های همان موسسه خواهد رسید و مازاد درآمد آن به حساب درآمد اختصاصی سازمان منظور می‌شود.

همچنین سازمان می‌تواند به منظور تشویق دامداران در امور مختلف دامپروری به خصوص ایجاد گله‌های نمونه اقدام به تأسیس شرکت‌های فرعی بنماید. و حداقل ۵۱ درصد سهام این شرکت‌ها به سازمان تعلق خواهد داشت که از محل عواید و یا بودجه خود پرداخت نماید و این شرکت‌ها زیر نظر سازمان و طبق اصول بازرگانی اداره خواهد شد و اساسنامه آن باید قبلاً به تصویب شورای عالی برسد.

ماده (۷)

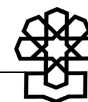
ذی حساب و رئیس اداره کل حسابداری سازمان از طرف وزارت دارایی تعیین خواهد شد و تعیین رؤسای حسابداری مؤسسات تابعه سازمان با پیشنهاد ذی حساب و تصویب رئیس کل سازمان است.

ماده (۸)

بانک کشاورزی ایران موظف است به منظور تشکیل مؤسسات و گله‌های نمونه در نقاط مختلف کشور مبلغ یکصد و پنجاه میلیون ریال وام با نرخ ۴ درصد در اختیار سازمان دامپروری کشور بگذارد و سازمان دامپروری این مبلغ را اصلاً و فرعاً در مده ده سال از سال سوم به بعد از محل کمک بودجه و یا درآمدهای خود مستهلک خواهد نمود.

ماده (۹)

کلیه تصویب‌نامه‌های مربوطه به تأسیس سازمان و اختیارات بنگاه دامپروری و سایر

تصویبنامه‌های مربوط به بنگاه مزبور از تاریخ صدور این تصویبنامه ملغی می‌گردد و وزارت کشاورزی مکلف است مجوز قانونی لازم را پس از افتتاح مجلسین کسب نماید.^۵

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۴۰/۷/۲۶ بنا به پیشنهاد شماره ۲۳۰۷۲/۲۶د/۷/۴۰ وزارت کشاورزی و موافقت شماره ۲۳۷۰۲/۲۴ مورخ ۱۳۴۰/۷/۲۶ وزارت دارایی اساسنامه سازمان دامپروری کشور را به شرح مذکور تصویب نموده‌اند.

۳-۱-۳. مهم‌ترین قوانین و آیین‌نامه‌های سازمان دامپزشکی کشور

الف) قانون سازمان دامپزشکی کشور

ماده (۱)

به منظور تأمین بهداشت دام کشور و فراورده‌های مربوط به آن و پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی به موجب این قانون سازمان دامپزشکی کشور وابسته به وزارت کشاورزی تأسیس و جایگزین اداره کل دامپزشکی می‌گردد. سازمان دامپزشکی کشور که در این قانون سازمان نامیده می‌شود دارای شخصیت حقوقی است و وسیله یک نفر رئیس از بین دامپزشکانی که دارای درجه دکترا باشند به انتخاب وزیر کشاورزی اداره خواهد شد.

تبصره - سازمان دارای ذی‌حسابی است که طبق مقررات قانون محاسبات عمومی تعیین خواهد شد.

ماده (۲)

در این قانون کلمه دام به حیوانات اهلی، طیور، ماهی، زنبور عسل، کرم ابریشم، حیوانات آزمایشگاهی و حیوانات باغ وحش اطلاق می‌شود و مقصود از کنترل بهداشتی بازرسی و اقداماتی است که از لحاظ پیشگیری و مبارزه با امراض دامی و بیماری‌های مشترک بین انسان و دام لازم و ضروری می‌باشد.

ماده (۳)

وظایف سازمان به شرح زیر است:

الف) بررسی بیماری‌های دامی، شناسایی مناطق و منابع آلوده و راه سرایت و طرز انتشار

۵. این اساسنامه برطبق (لایحه قانونی مربوط به تصویبنامه‌هایی که از تاریخ ۱۳۴۰/۲/۱۹ تا تاریخ افتتاح مجلسین ۱۳۴۲/۷/۱۴ از هیأت وزیران صادر شده) مصوب ۱۳۴۲/۶/۲۰ به مجلس تقدیم گردد.

بیماری‌ها

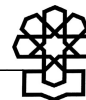
- (ب) تأمین بهداشت دام کشور از طریق پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های همه‌گیر و قرنطینه‌ای دام
- (ج) همکاری با وزارت بهداشتی در امر مبارزه با بیماری‌های مشترک انسان و دام
- (د) تأسیس پست‌های قرنطینه در نوار مرزی و داخل کشور به منظور جلوگیری از سرایت بیماری‌های دامی همچنین کنترل بهداشتی و ورود و خروج دام و فراورده‌های خام دامی و نظارت در نقل و انتقال آن‌ها و صدور گواهی بهداشتی دام و فراورده‌های خام دامی که به خارج صادر می‌شود.
- (ه) نظارت بهداشتی چراگاه‌ها، مراتع، آبشخورها، محل نگهداری دام و سایر تأسیسات مربوط به پرورش دام، همچنین نظارت بر کارخانه‌های تولید خوراک دام از لحاظ بهداشتی
- (و) نظارت بهداشتی کشتارگاه‌ها و کارخانه‌های تولید و تهیه فراورده‌های خام دامی
- (ز) اظهارنظر و نظارت در مورد ساخت، ورود، صدور و فروش انواع دارو، واکسن، سرم و مواد بیولوژیکی مخصوص دام
- (ح) مشارکت در کنفرانس‌های بین‌المللی دامپزشکی و اعزام نماینده به این کنفرانس‌ها در حدود اعتبارات مصوب و پس از تایید وزیر کشاورزی، همچنین مبادله اطلاعات علمی با مراکز و مراجع علمی دامپزشکی
- (ط) تأسیس و توسعه شبکه‌های دامپزشکی همچنین تربیت کادر فنی در مناطق و مراکز دامداری کشور
- (ی) سایر اموری که در اجرای هدف‌های مندرج در ماده یک از طرف وزارت کشاورزی تعیین و برای اجرا به سازمان ابلاغ می‌شود.

ماده (۴)

کلیه صاحبان و مسئولان نگاهداری دام و کارگاه‌ها و کارخانه‌ها و مراکز تهیه و آماده کردن فراورده‌های خام دامی اعم از اشخاص و مؤسسات و شرکت‌های خصوصی و یا دولتی یا وابسته به دولت و یا هر نوع شرکت و سازمانی که به نحوی از انحاء به پرورش یا نگاهداری دام و تهیه و آماده کردن فراورده‌های خام دامی اشتغال دارند موظف به اجرای دستورهای بهداشتی و قرنطینه‌ای سازمان می‌باشد.

ماده (۵)

سازمان مکلف است به منظور مبارزه با بیماری‌های دامی و جلوگیری از سرایت و انتشار آن‌ها با

موافقت وزارت کشاورزی اقدامات زیر را به عمل آورد:

الف) در هر نقطه از کشور که لازم بداند به تلقیحات و معالجات دامی و انجام عملیات بهداشتی و قرنطینه اقدام نماید.

ب) برای جلوگیری از سرایت و انتشار بیماری‌های دامی در نقاط مورد لزوم از عبور و مرور و نقل و انتقال دام و فراورده‌های خام دامی ممانعت به عمل آورد و مراتب را قبلاً به نحوی که مقتضی بداند به اطلاع صاحبان دام و در صورت لزوم به اطلاع عموم برساند.

ج) دام بیمار یا مظنون به ابتلاء بیماری یا ناقل عامل بیماری را معدوم کند و اگر قابل مصرف تشخیص شد برای ذبح به کشتارگاه اعزام دارد و طبق ضوابطی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد غرامت بپردازد. در صورتی که تمام یا هر قسمت از دام ذبح شده قابل مصرف تشخیص داده شود بهای آن از میزان غرامت مزبور کسر خواهد شد.

د) اماکن و اشیاء لوازم و مواد آلوده را در صورت لزوم ضدعفونی نموده و در صورتی که غیرقابل ضدعفونی تشخیص گردید به نحوی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد با تأدیه غرامت خراب یا معدوم نماید.

ماده (۶)

اشخاصی که در مواقع بروز بیماری‌ها واگیر دامی و اعلام لزوم رعایت مقررات قرنطینه برخلاف دستور سازمان اقدامی نمایند که موجبات سرایت بیماری را از محلی به محل دیگر فراهم کند و یا موانع اجرای وظایف مقرر در ماده (۱۵) این قانون شوند به تقاضای سازمان مورد تعقیب قانونی قرار گرفته و به سه تا ششماه حبس تأدیبی و یا پرداخت جریمه نقدی از پنج هزار ریال تا پنجاه هزار ریال یا به هر دو مجازات محکوم خواهند شد.

ماده (۷)

ورود و صدور هر نوع دام زنده، تخم‌مرغ نطقه‌دار، اسپریدم‌دام، فراورده‌های خام دامی، داروها و واکسن‌ها و سرم‌ها و مواد بیولوژیکی و مواد ضدعفونی و سموم دامپزشکی و مواد غذایی متراکم و مکمل‌های غذایی دام و داروهایی که برای ساختن مواد نام برده مورد نیاز است باید با موافقت وزارت کشاورزی صورت گیرد.

ماده (۸)

هر گاه دام و فراورده‌های خام دامی و مواد ذکر شده در ماده (۷) به‌علت آلودگی به بیماری‌ها یا

فساد قابل ترخیص نباشد در صورتی که تشخیص سازمان بتواند آلودگی را از بین برد اقدامات لازم به هزینه صاحبان آنها انجام و اجازه ترخیص از طرف مأموران قرنطینه دامپزشکی داده خواهد شد و در غیر این صورت دام یا فراورده یا مواد مورد بحث به وسیله صاحب آنها باید برگشت داده شود والا نسبت باعدام یا امحاً آنها از طرف مأمورین سازمان اقدام خواهد شد.

ماده (۹)

اشتغال بکار تهیه و ترکیب فروش داروهای ساده، مرکب، واکسن‌ها، سرم‌ها، مواد بیولوژیکی، مواد ضدعفونی، سموم و مواد دیگری که به اشکال مختلف مورد مصرف دامپزشکی قرار می‌گیرد مستلزم اخذ پروانه از سازمان است. مؤسسات و شرکت‌ها و کارگاه‌ها و کارخانه‌هایی که قبل از تصویب این قانون برای انجام کارهای بالا تأسیس شده‌اند مکلفند ظرف شش‌ماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده (۱۰)

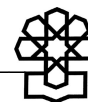
تأسیس بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های دامپزشکی همچنین اشتغال بمایه‌کوبی و درمان دام مستلزم اخذ پروانه از سازمان خواهد بود. درمانگاه‌ها و بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و تحقیقاتی مشمول این ماده نخواهند بود. بیمارستان‌ها و درمانگاه‌های دامپزشکی که قبل از تصویب این قانون تأسیس شده‌اند و اشخاصی که اشتغال به مایه‌کوبی و درمان دام داشته‌اند مکلفند ظرف شش‌ماه از تاریخ تصویب این قانون پروانه لازم را تحصیل نمایند.

ماده (۱۱)

در صورتی که اشخاص بدون اخذ پروانه از سازمان بمایه‌کوبی و درمان دام اشتغال ورزند بتقاضای سازمان مورد تعقیب قرار گرفته و به سه تا شش‌ماه حبس تأدیبی محکوم خواهند شد.

ماده (۱۲)

در صورتی که اشخاص اعم از حقیقی یا حقوقی وظائف تعیین شده در مواد ۶، ۷، ۸، ۹ و ۱۰ این قانون را رعایت ننمایند مأموران انتظامی مکلفند بتقاضای سازمان بمنظور اجرای مقررات مواد مذکور اقدام لازم معمول دارند و در صورت تقاضای سازمان از ادامه کار آنها جلوگیری کنند.

ماده (۱۳)

سازمان مجاز است در صورت لزوم وسائیل و لوازم فنی، داروها، واکسن‌ها، سرم‌های مواد بیولوژیکی، سموم و مواد ضدعفونی مربوط به مبارزه با بیماری‌های دامی را از داخل و یا رأساً از خارج کشور خریداری و به قیمت تمام شده یا مجاناً در اختیار متقاضیان مصرف کننده بگذارد.

ماده (۱۴)

سازمان مجاز است در مقابل انجام خدمات دامپزشکی وجوه متناسبی با خدمات انجام شده دریافت نماید. وجوه حاصل از این بابت در حساب مخصوصی که در خزانه افتتاح خواهد شد جمع‌آوری و صرف هزینه‌های مربوط به مبارزه با بیماری‌های دامی خواهد شد. تعیین خدمات و میزان وجوه طبق آئین نامه اجرائی این قانون خواهد بود.

ماده (۱۵)

در صورت بروز بیماری‌های واگیر دامی که به طور غیرمترقبه شایع شود و هزینه آن در بودجه سازمان به منظور نگردیده باشد وزارت کشاورزی با استفاده از اختیارات خود موظف به مبارزه فوریت و دولت نیز مکلف است اعتبار لازم را تأمین و در اختیار وزارت کشاورزی بگذارد.

ماده (۱۶)

وزارت دارائی مکلف است اعتبارات هزینه‌های مربوط به پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های دامی مصوب در بودجه کل کشور را هر سال به اقساط چهارگانه در ابتدای هر فصل در اختیار سازمان بگذارد.

ماده (۱۷)

از تاریخ تصویب این قانون کلیه اموال و کارمندان و وظائف و مسئولیت‌ها و اختیارات اداره کل دامپزشکی وزارت کشاورزی به سازمان منتقل می‌شود.

ماده (۱۸)

بازرسی و معاینه بهداشتی گوشت در کشتارگاه‌های کشور از وظایف سازمان است و شهرداری‌ها و سازمان‌های ذیربط مکلفند پرنسل، بودجه و اعتبار لازم را طبق آئین نامه اجرائی این قانون در

اختیار سازمان بگذارند.

ماده (۱۹)

وزارت کشاورزی مکلف است ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون مقررات لازم برای برقراری نظام دامداری کشور را طی آئین نامه‌ای تدوین نموده و به مجلس تقدیم دارد. آئین نامه مزبور پس از تصویب کمیسیون‌های مربوط مجلسین قابل اجرا خواهد بود.

ماده (۲۰)

قانون تفتیش صحرای حیوانات مصوب سال ۱۳۴۱ ملغی است.

ب) آئین‌نامه اجرائی ماده (۱۹) قانون سازمان دامپزشکی کشور

ماده (۱) مقررات این آئین نامه در دامداری‌هایی اجرا می‌شود که در آن‌ها چهارپایان اهلی و طیور به منظور بهره‌برداری نگهداری و پرورش داده می‌شوند و یا به طور عمده خرید و فروش می‌گردد.

ماده (۲) تأسیس هر نوع دامداری از لحاظ اجرای مقررات بهداشتی و قرنطینه‌ای موقوف به تحصیل پروانه از وزارت کشاورزی و منابع طبیعی است. مأمورین انتظامی مکلفند به تقاضای سازمان دامپزشکی از ادامه کار دامداری‌های بدون پروانه یا دامداری‌هایی که پروانه آن‌ها لغو گردیده است جلوگیری نمایند.

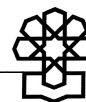
تبصره «۱» - دامداری‌هایی که قبل از تصویب این آئین نامه تأسیس شده‌اند مکلفند ظرف یک سال از تاریخ انتشار آگهی موضوع ماده ۳ این آئین نامه پروانه لازم را تحصیل نمایند.

تبصره «۲» - اشخاصی که تعدادی دام و طیور به مقیاس غیرتجاری نگهداری می‌نمایند و همچنین دامدارانی که بیلاق و قشلاق می‌کنند و در یکجا ساکن نیستند مشمول مقررات آئین نامه نخواهند بود.

تبصره «۳» - تشخیص مقیاس غیرتجاری با وزارت کشاورزی و منابع طبیعی است.

ماده (۳)

ضوابط و شرایط تحصیل پروانه دامداری وسیله وزارت کشاورزی و منابع طبیعی تهیه و آگهی می‌شود و برای عموم لازم‌الاجرا است.

ماده (۴)

پروانه دامداری‌های که مسئولین آن‌ها برخلاف قوانین و مقررات سازمان‌های دامپزشکی و دامپروری وزارت کشاورزی و منابع طبیعی و دستورات فنی و بهداشتی سازمان‌های مذکور رفتار نمایند لغو خواهد شد.

ماده (۵)

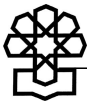
دامدارانی که برای دریافت پروانه دامداری طبق این آئین نامه اقدام نمایند یا مسئولین دامداری‌هایی که پروانه آن‌ها لغو گردیده مکلفند در مهلتی که سازمان دامپزشکی کشور به آن‌ها ابلاغ خواهد کرد دامداری خود را تعطیل نمایند.

ماده (۶)

اجرای این آئین نامه در مورد یک یا چند نوع چهارپایان اهلی یا طیور در هر یک از استان‌ها یا شهرستان‌ها موکول به اتخاذ تصمیم و آگهی وزارت کشاورزی و منابع طبیعی است.

ماده (۷)

در مناطقی که اجرای این آئین نامه از طرف وزارت کشاورزی و منابع طبیعی آگهی می‌شود دامداران مشمول این آئین نامه از طرف وزارت کشاورزی و منابع طبیعی آگهی می‌شود دامداران مشمول این آئین نامه در صورتی می‌توانند از کمک‌ها و خدمات سازمان‌های دولتی در زمینه دامداری استفاده نمایند که دارای پروانه مندرج در ماده دو باشند. آئین نامه فوق مشتمل بر هفت ماده و سه تبصره باستناد ماده ۱۹ قانون سازمان دامپزشکی کشور پس از تصویب کمیسیون کشاورزی و منابع طبیعی مجلس شورای ملی در جلسه روز دوشنبه ۱۳۵۱/۷/۲۴ در جلسه روز چهارشنبه دهم آبان ماه یکهزار و سیصد و پنجاه یک شمسی به تصویب کمیسیون کشاورزی و منابع طبیعی مجلس سنا رسید.

ج) آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۸ قانون سازمان دامپزشکی کشور- بازرسی و معاینه بهداشتی
گوشت در کشتارگاه‌های کشور

فصل اول

ماده (۱)

در این آیین‌نامه کلمات کشتارگاه، دام‌کشتاری، فرآورده‌های گوشتی، ضمایم لاشه، بازرسی بهداشتی و سازمان دارای معانی زیر می‌باشد:

الف) کشتارگاه، کشتارگاه محوطه‌ای از عرصه و اعیان است که در آن دام‌ها و طیوری که مصرف غذایی دارند کشتار می‌شوند و هرگونه تأسیساتی از قبیل آزمایشگاه، سردخانه، دستگاه‌های تهیه فرآورده‌های گوشتی تبدیل لاشه و مازاد کشتار به مواد خوراکی حیوان و یا کود، اصطبل‌های انتظار، میدان خرید و فروش دام و سایر تأسیسات و ساختمان‌های ضروری که در محوطه مزبور بنا شده و یا خواهد شد از لحاظ این آیین‌نامه جزء کشتارگاه محسوب می‌شود.

ب) دام‌کشتاری، به هر نوع دام و طیور که برای مصرف غذایی انسان کشتار می‌گردد دام‌کشتاری اطلاق می‌شود.

پ) فرآورده‌های گوشتی، به گوشت‌هایی که برای حفظ و نگهداری آن‌ها موادی اضافه شده و یا با روش‌های صنعتی تغییر شکل داده‌اند از قبیل گوشت‌های نمک‌سود، پخته شده، انواع کالباس و سوسیس، کنسروها و محصولات مشابه آن فرآورده‌های گوشتی اطلاق می‌شود.

ت) ضمایم لاشه، دل، جگر، قلوه، معده، روده، شش، کله و پاچه، زبان، پوست و سایر منضعات درونی مشابه دیگر در لاشه به تنهایی و یا جمعاً ضمایم لاشه نامیده می‌شود.

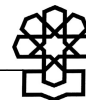
ث) بازرسی بهداشتی، بازرسی بهداشتی به شخصی اطلاق می‌شود که از طرف سازمان دامپزشکی برای انجام خدمات مربوط به بازرسی و معاینه بهداشتی گوشت در کشتارگاه تعیین می‌گردد.

ج) سازمان، منظور از سازمان، سازمان دامپزشکی کشور است.

فصل دوم- بازرسی و معاینه بهداشتی گوشتی

ماده (۲)

هر نوع دام‌کشتاری باید در کشتارگاه ذبح شود در غیر این صورت و همچنین در صورتی که گوشت کشف شده از دام بیمار به دست آمده باشد مرتکبین برابر قوانین مربوط تحت تعقیب قرار گرفته و مجازات خواهند شد.

تبصره «۱»- در خارج از محدوده شهرها و همچنین در روستاهایی که فاقد کشتارگاه می‌باشند در صورتی که به تشخیص سازمان کشتارگاه‌های مجاور نتوانند به آن محل‌ها گوشت برسانند کشتار دام با رعایت دستورهای بهداشتی سازمان برای مصرف اهالی محل مجاز است.

تبصره «۲»- در روز عید قربان کشتار دام به منظور قربانی کردن و همچنین در مراسم مذهبی و ملی در خارج از کشتارگاه مجاز است.

ماده (۳)

در کشتارگاه‌هایی که دارای اصطبل انتظار هستند کلیه دام‌های کشتاری باید قبل از کشتار به مدت ۲۴ ساعت در اصطبل‌های انتظار نگهداری شوند.

ماده (۴)

کلیه دام‌های کشتاری باید قبل و بعد از کشتار وسیله بازرسان بهداشتی مورد بازرسی و معاینه لازم، قرار گیرند.

ماده (۵)

لاشه گوشت و در صورت امکان ضمایم لاشه که در کشتارگاه پس از بازرسی بهداشتی سالم تشخیص داده شود به وسیله مهر مخصوص سازمان و با ذکر نام کشتارگاه محل مهر می‌گردد.

ماده (۶)

لاشه و گوشت و ضمایم لاشه ناسالم که وسیله بازرسان بهداشتی برای خوراک انسان غیرقابل استفاده تشخیص داده شود زیر نظر بازرسان مزبور ضبط و از مصرف خارج و امحا می‌گردد و در صورت امکان خوراک دام و طیور و کود و غیره تبدیل خواهد شد.

ماده (۷)

کشتار اضطراری در خارج از کشتارگاه در مورد دام‌هایی که بر اثر تصادف در حال مرگ باشند یا خطرات مالی و جانی برای انسان داشته باشند یا باعث انتشار بیماری بین انسان و دام شوند طبق دستورالعملی که سازمان صادر خواهد کرد بلامانع است ولی در صورتی که گوشت آن‌ها به مصرف تغذیه عمومی می‌رسد باید لاشه این قبیل دام‌ها بدون فوت وقت به کشتارگاه حمل و پس از

این که مورد بازرسی بهداشتی قرار گرفت در صورت سالم بودن به مهر مخصوص سازمان ممهور شود، درباره گوشت‌های شکار نیز که به مصرف فروش می‌رسد به همین نحو عمل خواهد شد.

ماده (۸)

دامهایی که برای فروش یا کشتار در شهرها عرضه می‌شوند، باید در میادین دام و اصطبل‌ها نگهداری شوند، گردانیدن دام‌ها در شهرها به منظور فروش و غیره ممنوع است.

ماده (۹)

حمل گوشت از کشتارگاه یا سردخانه بدون رعایت دستورهای بهداشتی و بسته‌بندی و لفاف به مراکز توزیع و فروش ممنوع است مگر در مواردی که بنا به اقتضاء حمل گوشت را سازمان بدون بسته‌بندی و لفاف مجاز تشخیص دهد.

ماده (۱۰)

کشتار میش و گاو و گاومیش آبستن ممنوع و همچنین کشتار گوساله و بره ماده در کشتارگاه‌ها موکول به اجازه بازرسان بهداشتی وزارت کشاورزی و منابع طبیعی خواهد بود.

ماده (۱۱)

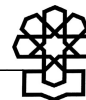
مسیر و ترتیب حمل و نقل و ذبح دام‌های کشتاری که از خارج وارد کشور می‌شوند وسیله سازمان تعیین می‌شوند.

ماده (۱۲)

گوشت‌هایی که با رعایت مقررات قانونی موجود از خارج به کشور وارد می‌شوند (اعم از گوشت دام، طیور و آبزیان) قبل از توزیع برای مصرف باید به وسیله سازمان م وارد بازرسی بهداشتی قرار گیرد.

ماده (۱۳)

کارکنان کشتارگاه باید به وسیله پزشک معتمد کشتارگاه یا بهداری محل در فواصلی که از طرف

سازمان مکلف است از ادامه کار افراد بیمار در کشتارگاه تا بهبودی کامل آنان جلوگیری نماید.

ماده (۱۴)

صاحبان یا مسئولان کشتارگاه‌ها حسب مورد مکلفند به محض درخواست سازمان کلیه امور بهداشتی کشتارگاه مربوط را ظرف مدت یک ماه در اختیار سازمان قرار دهند.

تبصره - دستورالعمل‌های مربوط به امور بهداشتی کشتارگاه‌ها از طرف سازمان تهیه و به کشتارگاه‌ها ابلاغ می‌شود و صاحبان و مسئولان کشتارگاه‌ها موظف به رعایت آن‌ها می‌باشند.

فصل سوم - تأسیس کشتارگاه

ماده (۱۵)

ایجاد کشتارگاه توسط بخش خصوصی یا شهرداری‌ها یا سازمان‌های دولتی و یا وابسته به دولت مستلزم کسب پروانه از سازمان است و سازمان به ترتیبی که وزارت کشاورزی و منابع طبیعی تعیین می‌نماید پروانه لازم را صادر خواهد نمود. در محدوده قانونی شهرها و حریم آن صدور پروانه ایجاد کشتارگاه با موافقت شهرداری از لحاظ رعایت اصول شهرسازی خواهد بود.

تبصره «۱» - صاحبان و مسئولین کشتارگاه‌هایی که قبلاً تأسیس شده‌اند موظفند ظرف مدت شش ماه نسبت به اخذ پروانه اقدام نمایند.

تبصره «۲» - سازمان‌ها و مؤسسات تهیه و توزیع کننده گوشت و فرآورده‌های گوشتی اعم از خصوصی یا دولتی وابسته به دولت که با رعایت مقررات قانونی موجود در این آیین نامه تأسیس شده یا می‌شوند، مکلفند طبق ضوابطی که از طرف سازمان تهیه و به تصویب وزارت کشاورزی و منابع طبیعی می‌رسد نسبت به ایجاد کارگاه‌های برش و بسته‌بندی گوشت و فرآورده‌های گوشتی در مدتی که از طرف سازمان تعیین و ابلاغ می‌شود اقدام نمایند.

ماده (۱۶)

هر نوع تعمیرات یا تغییراتی که برای اصلاح و بهبود وضع بهداشتی کشتارگاه از طرف سازمان ضروری اعلام شود، باید در اسرع وقت وسیله صاحبان یا مسئولان کشتارگاه انجام گردد.

فصل چهارم - امور مالی و اداری

ماده (۱۷) از تاریخ تصویب این آیین نامه شهرداری‌ها و سازمان‌های زیربط موظفند در صورت

احتیاج سازمان، پرسنلی را که در کشتارگاه‌ها وظایف مربوط به امور بهداشتی را انجام می‌دهند بعنوان مأمور در اختیار سازمان دامپزشکی قرار دهند. حقوق و مزایای این مأمورین فقط با صدور گواهی سازمان دامپزشکی یا ادارات دامپزشکی محل از طرف شهرداری‌ها و سازمان‌های ذیربط قابل پرداخت است.

تبصره- کلیه وسایل آزمایشگاهی کشتارگاه‌های شهرداری‌ها و سازمان‌های ذیربط در اختیار سازمان گذارده می‌شود.

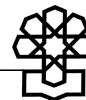
ماده (۱۸)

در کشتارگاه‌های دولتی و وابسته به دولت و شهرداری‌ها، ریاست کشتارگاه منحصراً بعهدہ دکتر دامپزشک یا کارشناس تغذیه و بهداشت مواد غذایی یا بازرسی بهداشتی گوستی است. ولی امور بهداشتی مستقیماً زیر نظر بازرس بهداشتی که از طرف سازمان تعیین می‌گردد اداره خواهد شد.

ماده (۱۹)

هرگاه صاحبان یا مسئولان کشتارگاه حسب مورد در مهلتی که کتباً سازمان ابلاغ می‌کند از انجام دستورات مربوط به امور بهداشتی خودداری نمایند یا به نحوی از انحاء مانع اجرای هر یک از مواد این آیین نامه بشوند، طبق مواد ۴ و ۱۲ قانون سازمان دامپزشکی کشور از ادامه کار آن کشتارگاه جلوگیری خواهد شد.

تبصره- هرگاه در کشتارگاه‌های دولتی یا متعلق به شهرداری‌ها تخلفات مذکور در این ماده بروز کند، بنا به تقاضای رئیس دامپزشکی شهرستان یا مسئول امور بازرسی بهداشتی کشتارگاه کمیسیونی برای رسیدگی به موضوع با شرکت شهردار، رئیس بهداری، رئیس کشاورزی، رئیس دامپزشکی و بازرس بهداشتی کشتارگاه یک نفر کارشناس امور کشتارگاه که از طرف سازمان اعزام خواهد شد زیر نظر فرماندار در فرمانداری تشکیل می‌شود. تصمیماتی که از طرف اکثریت اعضاء این کمیسیون اتخاذ می‌گردد لازم‌الاجراء است در صورتی که از انجام مصوبات کمیسیون مزبور در مهلتی که تعیین شده است خودداری گردد، مفاد این ماده اجراء خواهد شد. در مواردی که به تشخیص کمیسیون مذکور شهرداری محل قادر به سرمایه‌گذاری و سالم‌سازی کشتارگاه نباشد و ادامه کار کشتارگاه از نظر تأمین جویج عمومی اجتناب‌ناپذیر باشد، سازمان گوشت کشور می‌تواند کشتارگاه را به طور امانی تحویل گرفته و با استفاده از اعتبارات دولتی در سالم‌سازی و رفع معایب و نواقص کشتارگاه اقدام و سپس به بهره‌برداری اقدام نماید.

ماده (۲۰)

اجرای قانون در هر محل موکول به صدور آگهی با تعیین مهلت مناسب از طرف وزارت کشاورزی و منابع طبیعی خواهد بود.

ماده (۲۱)

کلیه تصویب نامه‌ها و آیین نامه‌های مصوب هیأت وزیران در آن قسمت که مغایر با مفاد این تصویب نامه باشد از تاریخ تصویب این آیین نامه ملغی است.

۲-۳. سابقه طرح

در سال ۱۳۷۱ پس از انحلال سازمان دامپروری کشور وظایف و مسئولیت‌های آن به وزارت جهادسازندگی انتقال یافت و وزارت مذکور با ایجاد معاونت امور دام مسئولیت انجام وظایف سازمان دامپروری را بعهده گرفت.

در سال ۱۳۷۵ پیش‌نویس لایحه «حفظ، حراست و توسعه منابع دامی» توسط معاونت امور دام تدوین و در داخل وزارت متبوع مورد بحث و بررسی قرار گرفت. با استناد به قانون برنامه پنجساله سوم توسعه و الزام وزارت متبوع به ارائه لایحه نظام دمداری و دامپروری کشور در سال ۱۳۸۱ لایحه فوق تحت عنوان «لایحه نظام دمداری و دامپروری کشور» توسط وزارت جهاد کشاورزی به هیأت دولت ارائه شد و در کمیسیون لوایح دولت با حضور کارشناسان مورد بررسی قرار گرفت که به دلایل کارشناسی مسکوت ماند.

با پیگیری‌های وزارت جهاد کشاورزی مجدداً در سال ۱۳۸۳ لایحه فوق‌الذکر به صورت طرح در کمیسیون کشاورزی آب و منابع طبیعی مجلس شورای اسلامی مطرح گردید.

نهایتاً در سال ۱۳۸۴ کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی به عنوان کمیسیون اصلی، طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دام کشور» را با اصلاحاتی جهت شور اول تقدیم هیأت رئیسه مجلس نموده و براساس اصل ۸۵ قانون اساسی نمایندگان مجلس امتیاز بررسی و تصویب این قانون را با رعایت اصل ۷۲ قانون اساسی به کمیسیون کشاورزی آب و منابع طبیعی تفویض نموده است.

۳-۳. بررسی و اظهار نظر کارشناسی در خصوص طرح ارائه شده «حفظ، حمایت،

توسعه و بهره‌برداری از منابع دام کشور» یا «طرح نظام دامپروری کشور»

با توجه به قابلیت‌ها و محدودیت‌های زیربخش دام و طیور مناسب است این طرح به نحوی تدوین و تنظیم شود که بتواند از طرفی باعث توسعه قابلیت‌ها در بخش دام و طیور شود و در نتیجه باعث افزایش بهره‌وری گردد و از طرف دیگر برای محدودیت‌ها و تنگناهای اساسی زیربخش راهکارهایی ارائه دهد تا مسیر توسعه در زیربخش هموار گردد. در این طرح بهتر است موادی گنجانده شود که باعث حمایت از سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی و توسعه و حفاظت از منابع دام شود. ضمن اینکه سبب گردد تصدی‌گری دولتی کاهش و امور قابل واگذاری مطابق قوانین برنامه سوم و چهارم توسعه به بخش خصوصی واگذار گردد. تداخل با قوانین جاری نداشته باشد ضمن اینکه از شفافیت لازم برخوردار باشد و وظایف و مسئولیت‌های دستگاه‌ها را به روشنی مشخص تا امکان نظارت‌های آتی وجود داشته باشد.

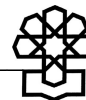
۳-۳-۱. بررسی و تحلیل عنوان طرح

با توجه به اینکه دو عنوان برای این طرح انتخاب شده است که می‌توانند اظهار نظر را متفاوت سازند لذا در ابتدا لازم است مشخص شود که کدام عنوان مربوط به اهداف مورد نظر طراحان محترم می‌باشد.

چنانچه عنوان اول مدنظر باشد «حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دامی کشور» این طرح با مواد آن نمی‌تواند پاسخگوی این عنوان باشد زیرا عبارت حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دامی کشوری مفهومی بسیار گسترده دارد که شامل تمامی مباحث مربوط به دام می‌شود و از جمله مسائل مربوط به بهداشت و بیماری‌ها، شیلات، محیط زیست و ... ولی آنچه از متن مواد مطروحه در طرح استنباط می‌شود بیشتر منظور تدوین نظام دامپروری کشور می‌باشد. لذا به نظر می‌رسد استفاده از عبارت «بهره‌برداری از منابع دام» بسیار کلی بوده و بسیاری از زمینه‌هایی که در حال حاضر دارای قوانین و مقررات مناسبی می‌باشند را در بر می‌گیرد و سبب تداخل در امور اجرایی و افزایش بروکراسی اداری می‌گردد.

لذا پیشنهاد می‌گردد عنوان طرح بدین شکل اصلاح گردد «طرح حفظ، حمایت و توسعه

دامپروری کشور».

۳-۳-۲. بررسی و تحلیل مواد ارائه شده در طرح

ماده (۱) به منظور حفظ و تشویق سرمایه‌گذاری در فعالیتهای دامپروری، توسعه، قانونمندی و ساماندهی فعالیتهای مزبور و حمایت از دام، مواد و منابع ژنتیکی دام، برقراری امنیت شغلی، اشتغال‌زایی و کاربرد فن‌آوری‌های روز در امور پرورش، تغذیه و اصلاح نژاد دام، نظام دامپروری کشور به شرح ذیل برقرار می‌گردد.

نظر کارشناسی

- کلمه «اشتغال‌زایی» در سطر سوم حذف و به جای آن «ایجاد اشتغال» آورده شود؛
- کلمه پرورش در سطر سوم یک واژه جامع است که در برگیرنده کلیه فعالیتهای دیگر نظیر تغذیه و اصلاح نژاد دام نیز می‌باشد. بنابراین یا «تغذیه و اصلاح نژاد دام» حذف شود و یا داخل پرانتز قرار گیرد.
- متن پیشنهادی: (به منظور حفظ و تشویق سرمایه‌گذاری در فعالیتهای دامپروری، توسعه و ساماندهی فعالیتهای مذکور، قانونمندی و حمایت از دامپروری، مواد و منابع ژنتیکی، برقراری امنیت شغلی و ایجاد اشتغال، ترویج و توسعه فن‌آوری‌های نوین در امور پرورش دام، نظام دامپروری کشور به شرح ذیل برقرار می‌گردد).

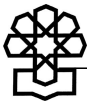
ماده ۲ بند الف

دام به کلیه حیوانات، پرندگان، آبزیان و حشراتی اطلاق میگردد که برای امور تغذیه انسان و دام و فعالیتهای اقتصادی، تولیدی، آزمایشگاهی، ورزشی و تفریحی تولید، نگهداری و پرورش داده می‌شوند.

تبصره- اطلاق کلمه دام شامل حیات وحش مصرح در قانون شکار و صید (مصوب ۱۳۴۶/۲/۱۶ مجلس شورای ملی) و اصلاحات بعدی آن نمی‌گردد.

نظر کارشناسی

- کلمات «آبزیان» و «آزمایشگاهی» با توجه به اینکه خارج از اهداف تدوین این قانون که درخصوص نظام دامپروری می‌باشد حذف گردد.
- قانون حفظ، حمایت و بهره‌برداری از منابع آبی در خصوص امور مربوط به آبزیان به طور جامع و تخصصی وجود دارد.
- متن پیشنهادی: (دام به حیوانات، پرندگان، و حشراتی اطلاق میگردد که برای مصرف تغذیه

انسان و دام و فعالیتهای تولیدی، ورزشی و تفریحی، نگهداری و پرورش داده می شوند.)

ماده ۲ بند ب

دامپروری به علم و فن مدیریت در پرورش، تغذیه و اصلاح نژاد دام به منظور دستیابی به استانداردهای ملی و بین‌المللی اطلاق می‌گردد.

نظر کارشناسی

- به طور کلی این تعریف مربوط است به «علم دامپروری» نه «دامپروری» که منظور اشتغال به امر دامپروری می‌باشد.

متن پیشنهادی: دامپروری به روش و فن مدیریت در پرورش، تغذیه و اصلاح نژاد دام به منظور دستیابی به استانداردهای ملی و بین‌المللی اطلاق می‌گردد.

ماده ۲ بند «د»

سرمایه‌گذاری‌های مربوط به منابع دام عبارت است از ساختمان‌ها، تأسیسات، تجهیزات، صنایع، مراکز تولیدی، خدماتی، علمی، پژوهشی ترویجی و پرورشی با عرصه‌های مربوط که طبق قانون، مقررات و ضوابط فنی ایجاد شده و یا می‌شوند، «به استثناء مراکز آموزشی و پژوهشی تحت نظر وزارت علوم، تحقیقات و فناوری»

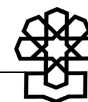
نظر کارشناسی

- به علت این‌که تمام کلمات استفاده شده در سطر دوم به صورت کلی آورده شده لذا در سطر دوم بعد از کلمه پرورشی عبارت «مرتبط با دامپروری» آورده شود.

- عبارت (مقررات و ضوابط فنی) در سطر سوم نامفهوم است. بهتر است مشخص شود منظور کدام ضوابط فنی است. (منظور ضوابط فنی مربوط به مهندسی ساختمان و یا ضوابط فنی بهداشتی و یا ضوابط فنی...)

- در سطر سوم تکلیف سایر مراکز آموزشی و پژوهشی تحت نظارت وزارتخانه‌های دیگر از جمله وزارت بهداشت و درمان مشخص نیست. بنا بر این پیشنهاد می‌شود، عبارت ذیل جایگزین گردد.

«سرمایه‌گذاری‌های مربوط به امور دام عبارت است از ساختمان‌ها، تأسیسات، تجهیزات،

صنایع، مراکز تولیدی، خدماتی، علمی، پژوهشی ترویجی و پرورش مرتبط با دامپروری با عرصه‌های مربوط که طبق قانون و مقررات ایجاد شده و یا می‌شوند به استثنای مراکز آموزش عالی و دانشگاهی و پژوهشی».

ماده (۲) بند «ه» نظام دامپروری عبارت است از مجموعه مقررات و ضوابطی که براساس آن کلیه فعالیت‌های مطالعاتی، طراحی، مدیریت، پرورش، اصلاح‌نژاد، تغذیه، تولید مثل و زیست فناوری منابع دام در جهت ارتقای کمی و کیفی تولیدات مربوط سامان می‌یابد.

نظر کارشناسی

- با توجه به تداخل قانونی با وظایف سایر دستگاه‌ها بخصوص در مورد واژه‌های "تولید مثل"، زیست فناوری (بیوتکنولوژی) و فعالیت‌های مطالعاتی که ابعادی چندگانه دارند بهتر است حذف شوند و در واقع واژه اصلاح نژاد در فعالیت‌های دامپروری معانی واژه‌های فوق‌الذکر را نیز در بر می‌گیرد.

ماده ۲ بند ط

خوراک دام عبارت از کلیه مواد خوراکی اعم از خام یا فرآوری شده که جهت تولید، نگهداری و رشد دام مورد مصرف قرار می‌گیرد، می‌باشد.

نظر کارشناسی

- بعد از کلمه «عبارت» کلمه «است» اضافه شود.
- بعد از عبارت «فرآوری شده» عبارت «به جز مواد مکملی و داروها» آورده شود.
- کلمه «پرورش» جایگزین عبارت «تولید، نگهداری و رشد دام» شود.

ماده ۲ بند «ی»

کنترل کیفی تغذیه‌ای عبارت از کلیه اقداماتی که به منظور بررسی مقدار و نوع ترکیبات مغذی و غیرمغذی موجود در انواع مواد خوراکی اعم از مواد خام، فرآوری شده، معدنی، آلی، بیولوژیکی افزودنی‌ها و مکمل‌ها، تولیدات و فرآورده‌های حیوانی انجام پذیرد، می‌باشد. کنترل کیفی بهداشتی مندرج در قانون و مقررات دامپزشکی از شمول این تعریف مستثنی است.

نظر کارشناسی

- در این تعریف بسیار کلی گوئی شده است طوری که خواننده متن دچار سردرگمی می‌شود. تعریف یک عبارت میبایست روشن، صریح، کوتاه، و ساده باشد به گونه‌ای که فهم مشترکی از آن موضوع را ایجاد کند. در این تعریف عبارت «ترکیبات مغذی و غیر مغذی» یک مفهوم جامع است که معانی تمام موارد بعد را در بر می‌گیرد.

- کنترل کیفی مواد خوراکی و غذایی مجموعه‌ایست مرتبط به هم که شامل کنترل فیزیکی، شیمیایی و میکروبی می‌باشد تعریف فوق متناظر است بر تعریف آنالیز خوراک دام که از مباحث مورد نیاز علم دامپروری است لذا متن ذیل برای این بند پیشنهاد می‌گردد.

«آنالیز (تجزیه) شیمیایی خوراک دام عبارت است از کلیه اقداماتی که به منظور بررسی مقدار و نوع ترکیبات مغذی و غیرمغذی موجود در انواع مواد خوراکی دام انجام می‌شود».

ماده (۳)

کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که مبادرت به فعالیت دامپروری می‌نمایند. موظف به اخذ مجوزهای لازم از وزارت جهاد کشاورزی می‌باشند.

تبصره «۱»- به لحاظ حساسیت موضوعات بهداشت دام در سلامت جامعه، سازمان دامپزشکی کشور موظف است درخصوص صدور مجوز بهداشتی موضوع این ماده براساس قوانین و ضوابط مربوط، حداکثر ظرف مدت یک ماه اعلام نظر نماید.

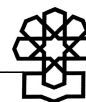
تبصره «۲»- اشخاص حقیقی و حقوقی که قبل از تصویب این قانون اقدام به ایجاد مزارع دامداری، مرغداری و یا زنبورداری نموده و فاقد مجوزهای لازم می‌باشند، موظفند حداکثر سه سال پس از تاریخ تصویب این قانون نسبت به اخذ مجوزهای مندرج در این ماده اقدام نموده و در غیر این صورت از ادامه فعالیت آنان جلوگیری خواهد شد.

تبصره «۳»- واحد سنتی، روستایی و عشایری از این ماده مستثنا و ساماندهی آن‌ها براساس دستورالعملی که توسط وزارت جهاد کشاورزی ابلاغ می‌شود، خواهد بود.

تبصره «۴»- چگونگی صدور، تمدید و ابطال مجوزها به موجب دستورالعملی خواهد بود که براساس قوانین و مقررات موجود توسط وزارت جهاد کشاورزی ابلاغ می‌گردد.

- در تبصره «۲» سطر دوم، عبارت دامداری، مرغداری و یا زنبورداری حذف و عبارات واحدهای دامپروری جایگزین گردد.

- در تبصره «۳»، کلمه سنتی حذف گردد. زیرا واحدهای روستایی و عشایری در اصل واحدهای

سنتی می‌باشند.

ماده (۴)

دولت موظف است توسط وزارت جهاد کشاورزی حداکثر یک سال پس از تصویب این قانون، با انجام مطالعات لازم مناطق مستعد انجام سرمایه‌گذاری در خصوص دام و طیور و زنبور داری را همراه بانوع سرمایه‌گذاری و حجم آن شناسایی و به سازمان‌های استانی تحت پوشش و استانداری‌های سراسر کشور ابلاغ نماید.

نظر کارشناسی

- اصولاً آنچه که در این ماده آمده است جزو وظایف ذاتی وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد (قانون تأسیس وزارت جهاد کشاورزی) و انجام مطالعات و پژوهش درخصوص مناطق مستعد دامپروری و اعلام آن به سازمان‌های تحت پوشش و عموم مردم جهت هدایت سرمایه‌ها در مسیر صحیح از وظایف تخصصی مؤسسات تحقیقاتی این وزارتخانه است لذا پیشنهاد می‌گردد وزارت جهاد کشاورزی با رعایت موارد زیست محیطی و بهداشتی موظف به انجام امور مذکور گردد.

ماده (۵) دولت مکلف است از طریق وزارت جهاد کشاورزی با همکاری سایر دستگاه‌ها نسبت به ارائه الگوها و طرح‌های مناسب جهت حفظ سرمایه‌گذاری‌های دامی در بافت روستاها و تأمین بهداشت انسان و دام اقدام نماید.

نظر کارشناسی

- این ماده از وظایف وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد و ارائه الگو موضوعی نیست که نیاز به قانون داشته باشد ضمن اینکه به لحاظ تأمین بهداشت انسانی و دام قوانین مکفی وجود دارد.
- همچنین به نظر می‌رسد موضوع این قانون به نوعی در تبصره ۳ ماده ۳ آمده است.

ماده (۶) به منظور استفاده بهینه از نهاده‌ها، ظرفیت‌های موجود در منابع دامی کشور و بهبود عملکرد تولید و مبارزه با بیماریها، کلیه واحدهای تولیدی و خدماتی زیر بخش دام، ملزم به استفاده از خدمات متخصصین دامپروری و دامپزشکی می‌باشند و نحوه و چگونگی به کارگیری متخصصین و یا استفاده از خدمات تخصصی آنها و تعیین شرایط واحدها و تشکلهای به موجب

دستورالعملی خواهد بود که با مشارکت سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و سازمان نظام دامپزشکی تهیه و توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می شود.

نظر کارشناسی

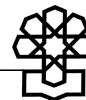
- تصویب این ماده باعث افزایش تصدی‌گری دولت می شود.
- دولت فقط در امور حاکمیتی و در اموری که انجام آن جنبه منفعت عمومی را شامل می شود، بهتر است وارد شود.
- با توجه به اینکه حرفه دامپروری حرفه‌ایست با ماهیت اقتصادی لذا تحمیل هزینه به دامدار و در نتیجه افزایش قیمت تمام شده محصول چه توجیحی دارد؟ این موارد جزو اختیارات صاحب سرمایه است که آیا برای افزایش تولید و یا هر موضوع دیگری نیاز به استفاده از خدمات متخصصین دارد یا نه؟ و یا چه تخصص‌هایی مورد نیاز اوست.
- بنابراین جز در مواردی که با منافع عمومی مردم سر و کار دارد و جنبه حاکمیتی دارد نباید بنا را بر اجبار گذاشت.

ماده (۷) به منظور تقویت و حفظ امنیت سرمایه‌گذاری‌ها در زمینه دام و طیور، حریم سرمایه‌گذاری‌های مربوط با توجه به نوع سرمایه‌گذاری و با رعایت قوانین و مقررات زیست محیطی، بهداشتی و پژوهشی به موجب آئین‌نامه‌ای خواهد بود که بنا به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره «۱»- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی موظف به رعایت حریم‌های موضوع این ماده می‌باشند. عدم رعایت حریم‌های مذکور بدون مجوز قانونی، ضمن ایجاد مسئولیت مدنی و لزوم تأمین خسارات برای متخلف، در صورت دارا بودن وصف جزایی، مرتکب حسب مورد به مجازاتهای مقرر در قوانین محکوم خواهد شد.

تبصره «۲»- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران موظف است با رعایت مقررات جاری به تقاضای هر ذی‌نفع نسبت به جلوگیری از تخلفات و یا جرائم ارتكابی در خصوص عدم رعایت حریم سرمایه‌گذاری موضوع این ماده اقدام لازم را به عمل آورد.

ماده (۸) در مواردی که برابر قوانین و مقررات موضوعه، اجرای طرح‌های توسعه شهری و روستایی و طرح‌های عمرانی اجتناب ناپذیر باشد و این امر سرمایه‌گذاری‌های انجام شده در امور دام و طیور را تعطیل و یا به انتقال از مکان موجود وادار نماید، دستگاه مجری طرح موظف است با

هماهنگی دستگاه‌های زیربط، ضمن تأمین و پرداخت خسارت‌های وارده به نرخ کارشناسی روز، نسبت به فراهم ساختن شرایط انتقال واحد‌های مذکور به مناطق مستعد اقدام لازم را به عمل آورد.

نظر کارشناسی

- در سطر اول ماده (۷) عبارت دام و طیور به دام تغییر یابد.
- کلمه پژوهشی در ماده (۷) سطر سوم حذف گردد.
- ماده (۸) می‌تواند به‌عنوان تبصره «۳» ماده (۷) بدین صورت پیشنهاد گردد.
- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و دستگاه‌های مجری طرح‌های توسعه شهری و روستایی موظف به رعایت قوانین و مقررات موضوع این ماده می‌باشند. عدم رعایت ضوابط و مقررات، ضمن ایجاد مسئولیت مدنی منجر به تأمین خسارت برابر با نرخ کارشناسی روز می‌گردد.

ماده (۹) به منظور توسعه اشتغال، نیل به خودکفایی در تولید پروتئین حیوانی و امنیت غذایی، وزارت جهاد کشاورزی موظف است هفتاد درصد (۷۰٪) سود تسهیلات بانکی کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که بر اساس این قانون در مناطق کمتر توسعه یافته و مناطق مستعد موضوع ماده (۴) این قانون، اقدام به ایجاد دامداری و یا مرغداری می‌نمایند را تأمین و پرداخت نماید. میزان این یارانه هر ساله به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور در بودجه‌های سالیانه درج گردیده و به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

تبصره - بخشداری‌ها، ادارات کار و توسعه اشتغال و محیط زیست حق دریافت هیچگونه وجهی از اشخاص مندرج در این ماده را نداشته و در صورت نیاز به واگذاری زمین منابع ملی و دولتی بر اساس قوانین مربوط، ادارات منابع طبیعی، زمین مورد نظر را در اختیار خواهند گذاشت.

نظر کارشناسی

به دلیل بار مالی که به دولت تحمیل می‌شود این ماده مغایرت با اصل هفتاد و پنج قانون اساسی دارد لذا پیشنهاد حذف داده می‌شود.

ماده (۱۰) به منظور تحقق امنیت لازم برای سرمایه‌گذاری‌های موضوع این قانون، دولت موظف است حمایت در برقراری انواع بیمه دام، ابنیه، تجهیزات، تولیدات و شاغلین (دائم و موقت) دامپروری را به عمل آورد.

نظر کارشناسی

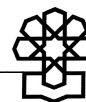
- مطابق متن قانون بیمه محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۶۲/۳/۱ و الحاقیه یک تبصره به آن مصوب ۱۳۸۴/۴/۵ کلیه موارد اشاره شده در این ماده به طور کامل آورده شده است.
- اکثر شاغلین دامپروری کشور در مناطق روستایی و عشایری می‌باشند که در حال حاضر برنامه‌های گسترده‌ای برای بیمه همگانی آن‌ها توسط دولت در حال اجرا است.

ماده (۱۱) به منظور حفظ و حمایت از دام و سرمایه گذاری های موضوع این قانون ، هرگونه تغییر در کاربری اراضی و سرمایه گذاری های مذکور که با استفاده از اراضی ملی و دولتی و تسهیلات یارانه دار است بدون اخذ مجوز از وزارت جهاد کشاورزی ممنوع می باشد.
تبصره «۱» - چنانچه اراضی موضوع این ماده از اراضی و منابع طبیعی باشد تغییر کاربری به کشاورزی و منابع طبیعی ممکن بوده و از شمول این ماده مستثنی است .
تبصره «۲» - تغییر غیر مجاز کاربری اراضی و سرمایه گذاری های موضوع این ماده تخلف محسوب شده و ضمن لغو پروانه توسط مراجع ذی ربط ، متخلفین به تشخیص دادگاه صالحه به پرداخت جریمه از یک تا دو برابر قیمت روز با کاربری جدید محکوم می شوند .
تبصره «۳» - واحدهایی مشمول موارد فوق می گردند که به لحاظ ضوابط و مقررات پروانه بهداشتی (دامپزشکی) از ادامه فعالیت آنها جلوگیری نشده باشد.

نظر کارشناسی

- تغییر متن ماده به این شکل «هرگونه تغییر در کاربری اراضی و سرمایه گذاری های این قانون که با استفاده از اراضی ملی و دولتی و تسهیلات یارانه دار ایجاد شده‌اند، بدون اخذ مجوز از وزارت جهاد کشاورزی ممنوع می‌باشد».
- در تبصره «۱» بعد از عبارت «کشاورزی و منابع طبیعی» عبارت «صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی» اضافه شود.

ماده (۱۲) به منظور حفظ و حمایت از منابع دام و طیور و منابع و مواد ژنتیکی مربوط، وزارت جهاد کشاورزی موظف به ثبت داخلی و بین‌المللی موارد مذکور بوده و کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی برای خروج و یا صادرات این موارد ، موظف به اخذ مجوز از وزارت جهاد کشاورزی می باشند.
تبصره - مرتکب خروج هرگونه منابع و مواد ژنتیکی فاقد مجوز، براساس حکم دادگاه صالحه

مستند به نظریه کارشناسی وزارت جهاد کشاورزی به یک تا سه برابر خسارت وارده محکوم می‌شود.

نظر کارشناسی

- عبارت «موارد مذکور» در سطر دوم معنی کلی جمله را نامفهوم ساخته است لذا تغییر این ماده به شکل زیر پیشنهاد می‌شود:

«وزارت جهاد کشاورزی موظف به ثبت داخلی و بین‌المللی منابع ژنتیکی دام کشور بوده و کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، برای صادرات منابع و مواد ژنتیکی دام، موظف به اخذ مجوز از وزارت جهاد کشاورزی می‌باشند».

ماده (۱۳) ورود هر گونه منابع و مواد ژنتیکی دام، طیور و زنبور عسل، پس از کسب مجوز از وزارت جهاد کشاورزی مجاز می‌باشد.

نظر کارشناسی

- با توجه به ماده (۷) قانون سازمان دامپزشکی کشور و قوانین بین‌المللی مرتبط با منابع و مواد ژنتیکی دام، پیشنهاد می‌گردد این ماده حذف شود.

ماده (۱۴) به منظور حمایت از منابع دام و طیور کشور و تشویق سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری در این زیر بخش از تاریخ تصویب این قانون ورود گوشت تازه (اعم از قرمز و سفید)، گوشت منجمد، (اعم از قرمز و سفید) شیر (اعم از شیر خشک صنعتی و سایر محصولات لبنی) توسط اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی خصوصی از مرزهای زمینی، هوایی و دریایی ممنوع می‌باشد. در شرایط خاص و ویژه با پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی و تصویب هیأت وزیران اقدام به واردات برای مدت و یا نوبت محدود، بلامانع است.

تبصره - رعایت مفاد قانون دامپزشکی مصوب سال ۱۳۵۰ در مورد مواد (۱۲)، (۱۳) و (۱۴) الزامی است.

نظر کارشناسی

- با توجه به تلاش‌هایی که در طی سالیان گذشته جهت پیوستن به سازمان تجارت جهانی انجام شد در سال ۱۳۸۴ با رفع موانع سیاسی این سازمان با درخواست ایران برای پیوستن به سازمان

تجارت جهانی به عنوان کشور ناظر موافقت کرده است. لذا به نظر می‌رسد این قانون با روند سیاست پیوستن به تجارت آزاد منافات دارد. از طرفی تصویب چنین قانونی احتمال ایجاد رانت در سال‌های آینده برای واردات گوشت را افزایش می‌دهد.

لذا پیشنهاد می‌شود این ماده حذف و عبارت زیر جایگزین گردد.

دولت موظف است به منظور حمایت از منابع دام طیور کشور و تشویق سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری در این زیر بخش، از تاریخ تصویب این قانون نسبت به تعیین تعرفه‌های مناسب جهت ورود گوشت تازه (اعم از قرمز و سفید) گوشت منجمد (اعم از قرمز و سفید) شیر (اعم از شیرخشک صنعتی و سایر محصولات لبنی) توسط اشخاص حقیقی و حقوقی اقدام نماید تا بر این اساس رابطه مبادله به نفع تولیدکننده داخلی حفظ گردد.

ماده (۱۵) به منظور حفاظت و حمایت از نژادهای دام و طیور در حال انقراض کشور، دولت موظف است منابع لازم را در ردیف‌های بودجه سالانه کشور پیش‌بینی نماید وزارت جهاد کشاورزی موظف است هر سال نسبت به تعیین و اعلام دام‌های در حال انقراض اقدام نماید. کشتار این گونه دام‌ها تابع دستورالعملی است که از سوی وزارت مذکور ابلاغ می‌گردد.

نظر کارشناسی

- اضافه شدن یک تبصره به شرح ذیل:

«در زمان شیوع بیماری‌های واگیردار و مشترک کشتار کلیه دام‌ها تابع قوانین بهداشتی کشور

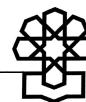
می‌باشد».

ماده (۱۶) نیروی انتظامی کشور مکلف است بنابه درخواست وزارت جهاد کشاورزی به منظور مبارزه با قاچاق انواع دام و منابع و مواد ژنتیکی دام اقدامات لازم را در مرزهای کشور به عمل آورد، دستورالعمل اجرایی این ماده به تصویب وزیر جهاد کشاورزی کشور می‌رسد.

نظر کارشناسی

- مفاد مورد نظر در این ماده در قوانین قرنطینه‌های دامی ماده (۴) به صورت کامل آمده است.

- جهت تاکید مجدد بر جلوگیری از قاچاق دام و منابع ژنتیکی مناسب است.

ماده (۱۷) وزارت جهاد کشاورزی موظف است نسبت به تدوین برنامه کوچ سالیانه زنبور عسل اقدام نموده و جهت اجراء به دستگاه‌های ذیربط ابلاغ نماید.

نظر کارشناسی

- بعد از کلمه «زنبور عسل» عبارت «و دام عشایر با ملحوظ نمودن مقررات بهداشتی و قرنطینه‌ای» اضافه شود

ماده (۱۸) به منظور ساماندهی امور مشاوره، ترویج، امور فرهنگی و آموزشی، مطالعات و تحقیقات و امور خدماتی و نظارت بر نحوه عملکرد اشخاص حقیقی و حقوقی شاغل موضوع این قانون وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند پروانه تأسیس تشکل‌ها و مراکز خدمات دامپرووری غیردولتی با تعیین محدوده فعالیت و اختیارات مشخص صادر نماید. اساسنامه نمونه تشکل‌های مذکور، توسط وزارت جهاد کشاورزی با همکاری سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و سازمان نظام دامپزشکی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد

نظر کارشناسی

- در سطر سوم کلمه «تشکل‌ها»، به دلیل تداخل در وظایف با سایر وزارتخانه و قوانین کشوری حذف شود؛

- در سطر پنجم کلمه «تشکل‌های» حذف و به جای آن کلمه «مراکز» قرار گیرد.

- موارد مطرح شده در این ماده در قوانین سازمان نظام مهندسی و نظام دامپزشکی وجود دارد و چنانچه ناقص است میبایست آن قوانین را اصلاح نمود.

ماده (۱۹) از تاریخ تصویب این قانون صدور هر گونه موافقت اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره‌برداری آزمایشگاه‌های تجزیه خوراک دام و طیور، آزمایشگاه‌های تجزیه شیر، صنایع لبنیاتی، گوشت و صنایع گوشت و مواد پروتئینی مربوط، ایجاد کشتارگاه‌ها و مجتمع‌های کشتارگاهی، میادین دام، مراکز تولید مواد ژنتیکی (اسپرم، جنین، تخمک) و آزمایشگاه‌های مرتبط با تخصص‌های دامپرووری موضع این قانون بر عهده وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد. ضمناً اخذ مجوز بهداشتی از سازمان دامپزشکی بر عهده وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد.

نظر کارشناسی

- این ماده به طور کامل تداخل با وظایف قانونی سایر وزارتخانه‌ها و سازمان‌ها را دارد از جمله وزارت صنایع، وزارت بهداشت و درمان، سازمان دامپزشکی کشور؛

ماده (۲۰) از تاریخ تصویب این قانون، صدور هر گونه موافقت اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره‌برداری صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و زیر بخش‌های مربوطه، سردخانه‌های مورد نیاز محصولات کشاورزی و زیربخش‌های مربوطه، صنایع فرآورده‌های لبنی بر عهده وزارت جهاد کشاورزی می‌باشد.

تبصره - دارندگان پروانه‌های فوق موظف به اخذ پروانه بهداشتی در مراحل مختلف از سازمان دامپزشکی برای واحدهای موضوع این ماده حسب مورد می‌باشند.

نظر کارشناسی

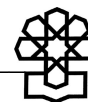
- مفاد این ماده فراتر از اهداف مورد نظر در این طرح می‌باشد، به طور مثال پروانه تأسیس و پروانه بهره‌برداری صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی موضوعی است کلی که شامل تمامی صنایع مرتبط مانند صنایع شیر یا صنایع آرد، صنایع روغن و ... می‌باشد و این تداخل در وظایف سایر دستگاه‌ها مانند وزارت صنایع، وزارت بهداشت و درمان می‌باشد. البته در قانون برنامه چهارم برای صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی و تفکیک وظایف با وزارت صنایع قانون جامعی تصویب شده است.

ماده (۲۱) وزارت جهاد کشاورزی موظف است در راستای ارتقای سطح دانش بهره‌برداران موضوع این قانون از طریق ایجاد کلاس و کارگاه‌های آموزشی اقدام نماید. اعتبار مورد نیاز به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی همه ساله در بودجه سالیانه درج می‌گردد

نظر کارشناسی

- مفاد این ماده جزو وظایف وزارت جهاد کشاورزی و سازمان آموزش و تحقیقات، و معاونت ترویج وزارت مذکور می‌باشد و به صورت طرح‌ها و پروژه‌های در برنامه‌های توسعه کوتاه مدت و میان مدت وزارت فوق‌الذکر گنجانده شده است. لذا نیاز به قانون ندارد و بهتر است حذف شود.

- با سیاست‌های واگذاری امور به بخش خصوصی مغایرت دارد.

ماده (۲۲) به منظور شناسایی، ثبت، کنترل، گواهی و حفاظت از منابع و مواد ژنتیکی دام و طیور کشور و اصلاح نژاد آن و در راستای ارتقای سطح تحقیقات بنیادی و پژوهش های علمی ژنتیکی دام و طیور کشور و اصلاح نژاد آن و در راستای ارتقای طرح تحقیقات بنیادی و پژوهش های علمی ژنتیکی و تولید مواد ژنتیکی متناسب با شرایط کشور و انجام تحقیقات فناوری زیستی (بیوتکنولوژی) و توسعه فناوری های نوین کشاورزی، وزارت جهاد کشاورزی موظف به انجام سازوکارهای لازم بوده و اعتبارات مورد نیاز را همه ساله جهت درج در بودجه سالیانه کشور پیشنهاد می دهد.

نظر کارشناسی

- در این ماده کلی گویی شده و مطابق توضیحات ارائه شده در ذیل ماده (۲۱) پیشنهاد می گردد حذف شود.

ماده (۲۳) از تاریخ تصویب این قانون و حداکثر ظرف مدت دو سال، وزارت جهاد کشاورزی موظف است کلیه شرکتها، مراکز، مزارع و کشت و صنعت های تحت پوشش خود، به جز مراکز که در راستای ایفای وظایف حاکمیتی فعالیت می نمایند را براساس قوانین مربوط، به بخش غیر دولتی واگذار نماید. در آمد حاصل از فروش به حساب خزانه واریز و معادل صددرصد (۱۰۰٪) آن طی موافقتنامه مبادله شده با سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به حساب وزارت جهاد کشاورزی واریز تا هفتاد درصد (۷۰٪) آن برای تأمین وجوه مورد نیاز بازرگانی کارکنان این شرکتها، مراکز، مزارع و سی درصد (۳۰٪) آن نیز برای تقویت مراکز تحقیقاتی مندرج در ماده (۲۵) این قانون صرف گردد

نظر کارشناسی

- موضوع این ماده مطابق سیاست های کلی نظام اعلام شده از سوی مقام معظم رهبری و قوانین مصوب برنامه سوم و چهارم توسعه کشور با ساز و کار کاملاً مشخص اعلام شده است و نیاز به قانون جدید نیست.

ماده (۲۴) وزارت جهاد کشاورزی موظف است به منظور مدیریت جامع، بهره برداری پایدار، تعادل دام و منابع خوراک دام، جمع آوری اطلاعات، ارائه خدمات اصولی و زیر بنایی، جلوگیری از قاچاق

و کنترل جابه جایی دام، نسبت به شناسایی، ثبت و شماره گذاری دام کشور (شامل گاو، گاو میش، گوسفند و بز، شتر و اسب) اقدام نماید. دولت موظف است اعتبار لازم برای اجرای این ماده را در بودجه های سنواتی پیش بینی نماید.

نظر کارشناسی

- با توجه به مشکلات موجود در جابه جایی دام و قاچاق آن و سایر مواردی که در متن این ماده آمده است تصویب آن کمک بسیار زیادی به بخش دام کشور است.

ماده (۲۵) در صورت وجود مازاد تولید محصولات دام و طیور اعم از خام و فرآوری شده، دولت موظف است شرایط حضور تولید کنندگان در بازارهای جهانی را تسهیل نموده همچنین زمینه های گسترش بورس کالاهای کشاورزی به محصولات دام و طیور را فراهم نماید. صادر کنندگان این محصولات مشمول جایزه صادراتی خواهند گردید.

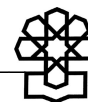
نظر کارشناسی

- موضوع مطرح شده در این ماده نیاز به تصویب قانون ندارد.
- مسائل اقتصادی از جمله تجارت و صادرات و واردات و بورس وابسته به شرایط خاص بازار و عرضه و تقاضا و بخصوص کیفیت کالا می باشد و لذا با توجه به شرایط خاص می بایست تصمیم گیری شود.

ماده (۲۶) به منظور مشارکت بیشتر بخش خصوصی و تعاونی در تصمیم گیری های امور مربوط به خود، حضور یک نماینده از تشکل های قانونی بخش کشاورزی در شورای اقتصاد، کمیسیون تنظیم بازار و کمیسیون ماده (۱) مقررات صادرات و واردات در هنگام تصمیم گیری برای امور مربوط به آنان، الزامی می باشد. این نمایندگان دارای حق رأی می باشند.

نظر کارشناسی

- در سطر دوم بعد از کلمه «کشاورزی» عبارت «با معرفی وزارت جهاد کشاورزی» اضافه گردد.

ماده (۲۷) به منظور حمایت از تولید محصولات اساسی دامی و ایجاد تعادل در نظام تولید و جلوگیری از ضایعات محصولات دامی و ضرر و زیان دامداران، دولت موظف است همه ساله خرید گوشت مرغ، گوشت قرمز، تخم مرغ و شیر را بر اساس قانون خرید تضمینی محصولات کشاورزی مصوب ۱۳۶۸/۶/۲۱ و اصلاحات بعدی آن تضمین نماید.

نظر کارشناسی

- همانطور که در متن خود این ماده آمده است موضوع اشاره شده دارای قانون است.
- در صورت نیاز به تأکید مجدد در سطر سوم به جای عبارت «گوشت مرغ، گوشت قرمز، تخم مرغ و شیر» عبارت «محصولات دامی» جایگزین گردد.

ماده (۲۸) از تاریخ تصویب این قانون، کلیه قوانین مغایر ملغی الاثر خواهد بود.

نظر کارشناسی

پیشنهاد می‌گردد ماده (۲۸) به صورت زیر اصلاح گردد.
- از تاریخ تصویب این قانون، بجز قوانین مرتبط با دامپزشکی و بهداشت دام کلیه قوانین مغایر، ملغی الاثر خواهد بود.

ضمیمه ۱

قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران

فصل اول - اهداف، وظایف و اختیارات

ماده (۱)

سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می‌شود، سازمانی است دارای استقلال مالی، شخصیت حقوقی مستقل غیردولتی که به‌منظور رسیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می‌شود.

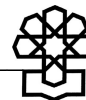
ماده (۲)

اهداف سازمان عبارتند از:

۱. تلاش در جهت ارتقای اخلاق حرفه‌ای در کلیه امور دامپزشکی در چارچوب ارزش‌های عالی‌ه اسلام
۲. تلاش در جهت حفظ شئون حرفه دامپزشکی.
۳. تلاش در جهت پیشبرد و اصلاح امور دامپزشکی.
۴. تلاش در جهت حسن اجرای وظایف فنی و حرفه‌ای دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
۵. تنظیم روابط حرفه‌ای بین دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی
۶. حفظ و حمایت از حقوق صنفی دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
۷. حفظ و حمایت از حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه دامپزشکی بهره‌مند می‌شوند.
۸. تلاش در جهت همکاری هر چه بیشتر شاغلان حرفه دامپزشکی با دستگاه‌های اجرائی دولتی به‌منظور ارتقای بهداشت عمومی.
۹. تلاش در جهت دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی.
۱۰. تلاش در جهت حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور دامپزشکی.

ماده (۳)

وظایف و اختیارات سازمان به شرح زیر تعیین می‌شود:

۱. همکاری و هماهنگی با مراجع ذی‌ربط برای گسترش و پیشبرد فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی در امور دامپزشکی.
۲. همکاری با مراجع ذی‌ربط برای تعیین و تنظیم و اجرای صحیح تعرفه‌های خدمات دامپزشکی.
۳. همکاری با دستگاه‌های ذی‌ربط به منظور حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور دامپزشکی.
۴. همکاری با مراجع ذی‌ربط در اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی در جهت رشد و دستیابی به آخرین یافته‌های علمی و تکنولوژیک دامپزشکی.
۵. اظهار نظر مشورتی در زمینه تدوین پیش‌نویس لوایح، تصویب‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های مرتبط به امور دامپزشکی که از مراجع ذی‌صلاح ارجاع شده باشد.
۶. تدوین دستورالعمل‌ها و ضوابط خاص صنفی مربوط به استاندارد کردن فعالیت‌های مختلف دامپزشکان و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
۷. صدور کارت عضویت و اعطای شماره نظام دامپزشکی به دامپزشکان عمومی و متخصصان عضو.
۸. رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی که عنوان جرایم عمومی را نداشته باشند از طریق هیأت‌های ذی‌ربط سازمان طبق مقررات مربوطه.
۹. همکاری در جهت جلوگیری از دخالت اشخاص حقیقی و حقوقی غیرمجاز در حرفه دامپزشکی.
۱۰. همکاری با مراجع ذی‌ربط در تعیین میزان مالیات و عوارض مؤسسات و شاغلان حرفه دامپزشکی.
۱۱. همکاری با مراجع ذی‌ربط در ارائه خدمات امدادی دامپزشکان به هنگام بروز حوادث غیرمترقبه از طریق بسیج اعضا.
۱۲. همکاری با مراجع ذی‌صلاح در جهت رسیدگی به تخلفات و جرایم شاغلان حرفه دامپزشکی و اظهار نظرهای کارشناسی مشورتی در این رابطه به مراجع ذی‌ربط.
۱۳. اعلام نظر کارشناسی و تخصصی به مراجع ذی‌صلاح قضایی در رابطه با رسیدگی به تخلفات غیرصنفی و غیرحرفه‌ای و جرایم شاغلان حرفه دامپزشکی.

فصل دوم - ارکان

ماده (۴)

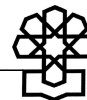
ارکان سازمان عبارتند از:

۱. شورای مرکزی
۲. شورای استانی
۳. هیأت انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی.

ماده (۵)

شورای مرکزی به‌عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری سازمان متشکل از هفده نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

۱. رئیس یا نماینده تام‌الاختیار سازمان دامپزشکی کشور.
 ۲. رئیس یا نماینده تام‌الاختیار مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی.
 ۳. یک نفر از دامپزشکان با معرفی وزیر جهاد سازندگی به‌عنوان نماینده ایشان.
 ۴. یک نفر از دامپزشکان عضو هیأت علمی با معرفی وزیر فرهنگ و آموزش عالی به‌عنوان نماینده ایشان.
 ۵. یک نفر از دامپزشکان خبره شاغل در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با معرفی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به‌عنوان نماینده ایشان.
 ۶. یک نفر از دامپزشکان خبره شاغل در نیروهای مسلح با معرفی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح به‌عنوان نماینده ایشان.
 ۷. یک نفر از دامپزشکان شاغل در سازمان حفاظت محیط زیست با معرفی رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به‌عنوان نماینده ایشان.
 ۸. نه نفر از دامپزشکان صاحب‌نظر در رشته‌های مختلف علوم دامپزشکی به انتخاب اکثریت آرای مجمع نمایندگان شوراهای استانی به‌عنوان اعضای اصلی و چهار نفر به‌عنوان اعضای علی‌البدل.
 ۹. یک نفر از دامپزشکان با تجربه شاغل در وزارت کشاورزی با معرفی وزیر.
- تبصره «۱» - دو نفر از نه نفر فوق می‌توانند به انتخاب اکثریت نسبی آرا از سایر رده‌های حرفه دامپزشکی باشند.
- تبصره «۲» - معرفی اعضای انتصابی ظرف مدت یک ماه پس از لازم‌الاجرا شدن قانون صورت می‌گیرد.

تبصره «۳»- نحوه تشکیل و وظایف مجمع عمومی عادی و فوق‌العاده و همچنین ضوابط و چگونگی انتخاب اعضای موضوع بند «۸» این ماده توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره «۴»- دوره فعالیت شورای مرکزی چهار سال است و انتخاب مجدد اعضای شورای مرکزی برای دوره‌های بعدی مجاز است.

ماده (۶)

نامزدهای عضویت در شورای مرکزی سازمان نظام دامپزشکی و شوراهای استانی باید دارای شرایط زیر باشند:

۱. تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
۲. نداشتن فساد اخلاقی و مالی و عدم اعتیاد به مواد مخدر.
۳. داشتن حسن شهرت اجتماعی و شغلی.
۴. نداشتن محکومیت مؤثر کیفری و عدم وابستگی به گروه‌های غیرقانونی.
۵. داشتن حسن شهرت در تعهد به احکام دین مبین اسلام.

تبصره «۱»- اقلیت‌های دینی به رسمیت شناخته شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در صورت داشتن شرایط بندهای «۱» تا «۴» این ماده می‌توانند به عضویت شورای مرکزی درآیند.

تبصره «۲»- تأیید صلاحیت نامزدهای عضویت در شورای مرکزی و نظارت بر حسن جریان انتخابات توسط هیأت سه نفری متشکل از نمایندگان وزارت جهاد، قوه قضائیه و شورای مرکزی براساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده (۷)

رئیس سازمان که مسئولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی و نمایندگان سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی را بر عهده دارد، از بین سه نفر از اعضای شورای مرکزی که بیش‌ترین رأی را کسب کنند، توسط وزیر جهاد سازندگی برای صدور حکم به رئیس جمهور معرفی می‌شود.

تبصره «۱»- در صورتی که رئیس جمهور افراد انتخابی شورای مرکزی را برای ریاست سازمان مناسب تشخیص ندهد، شورای مرکزی موظف است حداکثر ظرف دو هفته افراد دیگری را انتخاب و معرفی کند.

تبصره «۲»- شورای مرکزی دارای یک نایب رئیس، یک دبیر و یک خزانه‌دار است که با اکثریت آرا

از بین اعضای شورا انتخاب می‌شوند.

تبصره «۳»- جلسات شورای مرکزی هر ماه حداقل یک بار تشکیل می‌شود. رئیس سازمان ریاست جلسات شورا را بر عهده دارد و دبیر شورا مسئول تشکیل جلسات و اداره دبیرخانه شورا است.

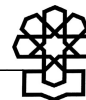
ماده (۸)

تشکیل اولین شورای مرکزی حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون توسط وزارت جهاد سازندگی از طریق تشکیل مجمع عمومی مشمولان این قانون و انجام انتخابات عمومی برای انتخاب اعضای اولین شورای مرکزی صورت می‌گیرد.

ماده (۹)

وظایف شورای مرکزی عبارت است از:

۱. تهیه و تصویب دستورالعمل‌های مربوط به مقررات اداری، مالی، تشکیلاتی، اجرائی و سایر دستورالعمل‌های مورد نیاز در محدوده این قانون.
۲. تصویب برنامه‌ها و طرح‌های سازمان.
۳. صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع امر به داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.
۴. پیشنهاد اصلاح یا تغییر قانون سازمان از طریق وزیر جهاد سازندگی، برای تشریفات قانونی.
۵. نظارت بر کار شوراهای استانی.
۶. تهیه و تصویب آیین‌نامه تشکیل کمیته‌های تخصصی دامپزشکی و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی.
۷. تعیین حدود و وظایف نایب رئیس، خزانه‌دار و دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آنان.
۸. همکاری با مراکز تحقیقاتی، علمی و آموزشی و ارائه مشورت‌های لازم در زمینه تهیه مواد درسی و محتوای آموزش دامپزشکی در سطوح مختلف به وزارتخانه‌های ذیربط.
۹. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی مشارکت در برگزاری گردهمایی‌های تخصصی مربوط مانند سمینارها، کنفرانس‌ها و کنگره‌ها در داخل کشور و در سطح بین‌المللی.
۱۰. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری در برگزاری آزمون‌های جامع حرفه‌ای - دکترای عمومی و تخصصی دامپزشکی - و آزمون‌های تکمیلی با مراجع ذیربط در صورت درخواست آنها.
۱۱. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرائی در زمینه مسائل صنفی و

حرفه‌ای.

تبصره ۵ - شوراهای استانی نظام دامپزشکی شهرستان‌ها در موارد زیر منحل می‌گردند:

۱. عدول و تخطی از وظایف و مقررات در این قانون با تشخیص شورای مرکزی.
۲. فوت یا استعفا و یا عدم شرکت غیرموجه بیش از یک دوم اعضای شورای استانی برای چهار جلسه متوالی.

ماده (۱۰)

جلسات شورای مرکزی با حضور حداقل (۱۲) نفر اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با رأی اکثریت مطلق معتبر است.

ماده (۱۱)

وظایف رئیس سازمان به شرح زیر است:

۱. اداره امور سازمان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی.
۲. اجرا یا ابلاغ مصوبات شورای مرکزی و پیگیری امور مربوط به حسن اجرای آن‌ها.
۳. رسیدگی و اخذ تصمیم راجع به امور جاری و نظارت بر حسن اجرای انجام کلیه امور اجرائی سازمان.
۴. امضای کارت‌های عضویت و اعطای شماره‌های نظام دامپزشکی.
۵. نمایندگی حقوقی سازمان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آن‌ها با حق توکیل غیر.
۶. نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی طبق ضوابط و مقررات مربوطه.
۷. تهیه مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب تعیین و انتخاب اعضای شورای مرکزی جدید سه ماه قبل از اتمام مدت قانونی دوره قانونی دوره شورای مرکزی.
۸. تهیه گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه سالانه سازمان برای طرح و تصویب در شورای مرکزی.

ماده (۱۲)

امضای اسناد مالی سازمان با رئیس و خزانه‌دار سازمان است.

تبصره ۶ - در غیاب رئیس، با تفویض اختیار امضای اسناد مالی توسط نایب رئیس و خزانه‌دار سازمان صورت می‌گیرد.

ماده (۱۳)

در صورت پذیرش استعفا، فوت، عدم امکان ادامه انجام وظیفه یا برکناری رئیس سازمان توسط رئیس جمهور، رئیس جدید سازمان به ترتیب مقرر در ماده (۷) این قانون انتخاب و تعیین می‌شود.

ماده (۱۴)

در صورت فوت، پذیرش استعفا یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هر یک از اعضای انتخابی شورای مرکزی، به ترتیب میزان آرا از بین اعضای انتخابی شورای مرکزی، به ترتیب میزان آرا از بین اعضای علی‌البدل جایگزین می‌شوند.

ماده (۱۵)

در صورت فوت، پذیرش استعفا یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هر یک از اعضای انتصابی، مرجع مربوط موظف است ظرف مدت یک ماه نسبت به معرفی عضو جایگزین اقدام کند.

ماده (۱۶)

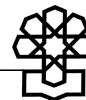
شوراهای استانی اعم از اعضای انتخابی و انتصابی از بین دامپزشکان استان براساس آیین‌نامه‌ای که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب وزیر جهاد سازندگی می‌رسد تشکیل می‌شوند.

ماده (۱۷)

شوراهای استانی کلیه اختیارات و وظایف شورای مرکزی و اجرای مصوبات شورای یادشده را در محدوده استان مربوط به عهده دارد.

ماده (۱۸)

مدت عملکرد هر دوره شوراهای استانی و شورای مرکزی چهار ساله تمام می‌باشد.
تبصره «۱»- شروع اولین دوره فعالیت شوراهای استانی مذکور حداکثر ده روز پس از اعلام قطعیت یافته نتیجه انتخابات خواهد بود.
تبصره «۲»- شروع فعالیت‌های دوره‌های بعدی نظام دامپزشکی بلافاصله پس از پایان دوره قبلی می‌باشد و چنانچه در پایان دوره تشریفات انتخابات دوره بعد بنحوی از انحصار پایان نیافته باشد

ارکان سازمان دوره قبلی تا قطعیت انتخابات جدید به فعالیت خود ادامه خواهند داد و مبدأ شروع کار دوره جدید از تاریخ قطعیت انتخابات خواهد بود.

ماده (۱۹)

عدم رعایت موازین شرعی، قانونی، مقررات و نظامات دولتی، صنفی و حرفه‌ای، عدم رعایت شؤون شغلی، سهل‌انگاری انجام وظایف قانونی و اجحاف به دامداران و مراجعان به‌وسیله شاغلان حرفه دامپزشکی تخلف محسوب و متخلفان با توجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازات‌های زیر محکوم می‌شوند:

- الف) تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شوراهای استانی نظام دامپزشکی محل.
- ب) اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی.
- ج) توبیخ کتبی با درج در پرونده دامپزشکی و الصاق رأی در تابلو اعلانات سازمان نظام دامپزشکی محل.
- د) توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام دامپزشکی و درج متن رأی در نشریه سازمان.
- ه) محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در محل ارتكاب تخلف.
- و) محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از سه ماه تا یک سال در تمام کشور.
- ز) محرومیت از اشتغال به حرفه دامپزشکی از یک سال تا پنج سال در تمام کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی.
- ح) محرومیت دائم از اشتغال به دامپزشکی در تمام کشور با تأیید هیأت عالی انتظامی.

ماده (۲۰)

به منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی، هیأت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها و هیأت عالی انتظامی در محل سازمان تشکیل می‌شود.

ماده (۲۱)

هیأت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها متشکل از پنج نفر برای مدت چهار سال به شرح ذیل تشکیل می‌شود.

۱. رئیس شورای استانی.
۲. یک نفر حقوقدان به انتخاب و معرفی رئیس کل دادگستری استان.
۳. رئیس شبکه دامپزشکی استان.

۴. دو نفر دامپزشک از اعضای سازمان با حداقل پنج سال سابقه کار که به پیشنهاد شوراهای استانی و تأیید هیأت عالی انتظامی و با حکم رئیس سازمان منصوب می‌شوند.

تبصره «۱» - عزل اعضای موضوع بند «۴» این ماده با پیشنهاد هیأت عالی انتظامی و تأیید رئیس سازمان صورت می‌گیرد.

تبصره «۲» - ریاست هیأت بدوی انتظامی استان به عهده رئیس شوراهای استانی است.

ماده (۲۲)

وظایف هیأت‌های بدوی انتظامی استان‌ها عبارت است از:

۱. رسیدگی به تخلف صنفی و حرفه‌ای اعضای سازمان در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
۲. رسیدگی به شکایات افراد حقیقی و حقوقی در ارتباط با حرفه دامپزشکی از مشمولان این قانون.

ماده (۲۳)

هیأت عالی انتظامی در مرکز متشکل از هفت نفر برای مدت چهار سال به شرح ذیل تشکیل می‌شوند:

۱. رئیس سازمان (به‌عنوان رئیس هیأت عالی انتظامی).
۲. یک نفر حقوقدان به انتخاب و معرفی وزیر دادگستری.
۳. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر جهاد سازندگی.
۴. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان و معرفی وزیر فرهنگ و آموزش عالی.
۵. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
۶. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی شورای مرکزی.
۷. یک نفر دامپزشک با تجربه عضو سازمان به انتخاب و معرفی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح.

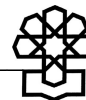
تبصره «۱» - افراد بندهای «۲» الی «۷» بایستی حداقل پنج سال سابقه کار داشته باشند.

تبصره «۲» - در صورتی که شخصی نسبت به رأی هیأت عالی انتظامی معترض باشد می‌تواند از مراجع قضایی تقاضای تجدید نظر نماید. رأی مرجع قضایی قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده (۲۴)

وظایف هیأت عالی انتظامی عبارت است از:

۱. نظارت عالیه بر کار هیأت‌های بدوی انتظامی و ایجاد هماهنگی بین آن‌ها.

۲. رسیدگی به اعتراض‌ها و شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از طرز کار هیأت‌های بدوی انتظامی.
۳. تجدید نظر در احکام صادر شده توسط هیأت‌های بدوی انتظامی.
۴. انحلال هیأت‌های بدوی انتظامی در صورت ضرورت به تشخیص شورای مرکزی.

ماده (۲۵)

آیین‌نامه اجرائی چگونگی تشکیل جلسات هیأت عالی انتظامی و هیأت‌های بدوی انتظامی استان‌ها، چگونگی رسیدگی، همچنین نوع تخلفات صنفی و حرفه‌ای و نحوه رسیدگی به آن‌ها، نوع و میزان مجازات‌های انتظامی، صدور رأی و اجرای احکام مربوط به چگونگی و مدت تجدید نظر در احکام هیأت‌های بدوی انتظامی استان‌ها، حداکثر ظرف سه ماه پس از تشکیل شورای مرکزی توسط آن شورا تهیه و از طریق وزارت جهاد سازندگی برای تصویب به هیأت وزیران تقدیم می‌گردد.

ماده (۲۶)

هرگاه تخلف افراد موضوع این قانون عنوان یکی از جرایم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد، هیأت‌های انتظامی مکلفند تصویر تأیید شده پرونده مربوط را به مراجع قضایی ذیصلاح ارسال کنند. رسیدگی در مراجع قضایی مانع رسیدگی هیأت‌های انتظامی از حیث تخلف صنفی و حرفه‌ای مشمولان این قانون نیست.

تبصره - مراجع ذیصلاح قضایی مکلفند در صورت برخورد با تخلفات صنفی و حرفه‌ای اشخاص موضوع این قانون تصویر تأیید شده پرونده را به مرجع ذیربط ارسال دارند.

فصل سوم - شرایط عضویت

ماده (۲۷)

کلیه اتباع ایرانی فارغ‌التحصیل دوره‌های دکترای عمومی و تخصصی و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی حق عضویت در سازمان را دارا هستند.

تبصره - اعضای سازمان مکلفند همه ساله مبلغی را به‌عنوان حق عضویت به سازمان بپردازند. میزان و چگونگی وصول آن مطابق دستورالعملی است که توسط شورای مرکزی تهیه و ابلاغ می‌شود.

ماده (۲۸)

کلیه دامپزشکان عمومی و متخصص و افراد سایر رده‌های حرفه دامپزشکی موظف به رعایت مفاد

این قانون هستند.

تبصره «۱» - سایر رده‌های حرفه دامپزشکی عبارت از کمک تکنسین، تکنسین کاردان، کمک‌کارشناس و کارشناس دامپزشکی می‌باشند.

تبصره «۲» - اشتغال اشخاص موضوع تبصره «۱» این ماده تحت نظارت دامپزشکان عمومی یا متخصص مجاز است.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده (۲۹)

صدور پروانه‌های اشتغال توسط سازمان دامپزشکی کشور مستلزم دریافت شماره نظام دامپزشکی است.

تبصره - شاغلان حرفه دامپزشکی در دستگاه‌های دولتی، مادام که در ساعات موظف اداری به امور دامپزشکی اشتغال داشته باشند، تابع قوانین دستگاه مربوط هستند.

ماده (۳۰)

سازمان می‌تواند برای کمک به رفع مشکلات رفاهی و مالی اعضای کم‌درآمد و خسارت‌دیده از طریق تشکیل صندوق تعاون و رفاه از آنان حمایت کند.

تبصره - اساسنامه صندوق و آیین‌نامه چگونگی پرداخت وام و حمایت مالی توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب می‌رسد.

ماده (۳۱)

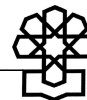
اعتبارات مورد نیاز برای اجرای این قانون از محل‌های زیر تأمین می‌شود:

۱. حق عضویت پرداختی از سوی اعضا.

۲. هدایا و کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی.

۳. کمک‌های اختیاری دولت.

قانون فوق مشتمل بر سی و یک ماده و بیست و سه تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم آبان ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۸/۲۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

ضمیمه ۲

قانون تأسیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران

فصل اول - کلیات

ماده (۱) - تعاریف

الف) نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی عبارت است از مجموعه قوانین، مقررات، آیین‌نامه‌ها، استانداردها، تشکلهای مهندسی، حرفه‌ای، صنفی که در جهت رسیدن به اهداف منظور در این قانون تدوین و به مورد اجرا گذاشته می‌شود.

ب) کشاورزی و منابع طبیعی عبارت است از بهره‌برداری از آب و زمین به منظور تولید محصولات گیاهی و حیوانی (از قبیل زراعت، باغداری، درختکاری مثمر و غیرمثمر، جنگلداری، جنگلکاری، مرتعداری، بیابان‌زدایی، دامداری، شیلات، آبزیان، پرورش طیور و زنبور عسل و کرم ابریشم).

ج) مهندس کشاورزی و منابع طبیعی شخصی است که حداقل مدرک کارشناسی در یکی از رشته‌های بخش کشاورزی و منابع طبیعی و رشته‌های مرتبط را دارا باشد.

تبصره - رشته‌های اصلی کشاورزی و منابع طبیعی و رشته‌های مرتبط براساس ضوابط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری توسط رئیس سازمان تهیه و به تصویب شورای مرکزی می‌رسد.

ماده (۲)

سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران که در این قانون به اختصار سازمان نامیده می‌شود سازمانی است غیردولتی با استقلال مالی و شخصیت حقوقی مستقل که به منظور رسیدن به اهداف و انجام وظایف مقرر در این قانون تشکیل می‌شود.

فصل دوم - اهداف، وظایف و اختیارات

ماده (۳)

اهداف سازمان عبارتند از:

۱. تلاش در جهت تحقق بخشیدن به اهداف عالی نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران.
۲. تلاش در جهت ارتقای اخلاق حرفه‌ای در کلیه امور کشاورزی.
۳. تلاش در جهت ارتقای سطح دانش و گسترش فناوری جدید در کشاورزی و رشته‌های مرتبط
۴. تلاش در جهت حفظ و پایداری محیط زیست و منابع پایه تجدید شونده (آب و خاک، دام و

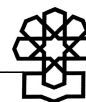

- طیور، آبزیان، جنگل و مرتع) به منظور دستیابی به توسعه پایدار.
۵. تلاش در جهت افزایش کمی و کیفی تولیدات بخش کشاورزی.
 ۶. حفظ و حمایت از حقوق صنفی مهندسين کشاورزی در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه‌ای مهندسين کشاورزی بهره‌مند می‌شوند.
 ۷. نظارت بر حسن اجرای وظایف فنی و حرفه‌ای اعضای سازمان.
 ۸. حفظ و حمایت از حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی که به نحوی از خدمات حرفه‌ای مهندسين کشاورزی بهره‌مند می‌شوند.
 ۹. تلاش در جهت ایجاد انسجام، هماهنگی و همکاری هرچه بیشتر بین شاغلین در امور کشاورزی با دستگاه‌های اجرائی دولتی و غیردولتی.
 ۱۰. تلاش در جهت حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور کشاورزی.
 ۱۱. حمایت از تشکلهای صنفی و تولیدی بخش.
 ۱۲. تلاش در جهت ساماندهی امر اشتغال مهندسين کشاورزی و منابع طبیعی.
 ۱۳. تهیه و تنظیم مبانی قیمتگذاری خدمات مهندسی کشاورزی و کمک به صدور این خدمات به خارج از کشور.

ماده (۴)

وظایف و اختیارات سازمان به شرح زیر تعیین می‌شود:

۱. همکاری و هماهنگی با مراجع ذیربط برای گسترش و پیشبرد فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی در امور کشاورزی و منابع طبیعی.
۲. همکاری با مراجع ذیربط برای تعیین و تنظیم و اجرای صحیح تعرفه‌های خدمات امور کشاورزی و منابع طبیعی.
۳. همکاری با دستگاه‌های ذیربط به منظور حسن اجرای مقررات و قوانین مربوط به امور کشاورزی و منابع طبیعی.
۴. تلاش در جهت تدوین و اجرای برنامه‌های بازآموزی و نوآموزی مستمر اعضای سازمان.
۵. اظهار نظر مشورتی در زمینه تدوین پیش‌نویس لوایح، تصویب‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های مرتبط به امور کشاورزی و منابع طبیعی که از مراجع ذیصلاح ارجاع شده باشد.
۶. تدوین دستورالعمل‌ها و ضوابط خاص صنفی و حرفه‌ای.
۷. صدور کارت عضویت و اعطای شماره نظام مهندسی به مهندسين کشاورزی و رشته‌های مرتبط.

۸. رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای اعضای سازمان که عنوان جرایم عمومی نداشته باشند از طریق هیأت‌های ذیربط سازمان طبق مقررات مربوطه.
 ۹. همکاری با مراجع ذیربط در تعیین میزان مالیات و عوارض مؤسسات و شاغلان کشاورزی.
 ۱۰. همکاری با مراجع ذیربط در ارائه خدمات امدادی مهندسیین کشاورزی و منابع طبیعی به هنگام بروز حوادث غیرمترقبه از طریق بسیج اعضا.
 ۱۱. همکاری با مراجع ذیصلاح در جهت رسیدگی به تخلفات و جرایم حرفه‌ای مهندسیین کشاورزی و منابع طبیعی عضو و غیرعضو و اظهارنظرهای کارشناسی مشورتی در این رابطه به مراجع ذیربط.
 ۱۲. انجام اموری که جزء اهداف سازمان بوده و مغایرتی با قوانین جاری کشور نداشته باشند.
 ۱۳. همکاری در جهت تدوین و تنفیذ نظام آموزش عالی کشور در بخش علوم کشاورزی و منابع طبیعی.
- تبصره - سازمان موظف است حداکثر ظرف مدت پانزده روز از تاریخ وصول استعلام، نظر مشورتی خود را به مراجع ذیربط اعلام نماید.

فصل سوم - ارکان

ماده (۵)

ارکان سازمان عبارتند از:

۱. شورای مرکزی
 ۲. شورای استانی - شعبه استان
 ۳. شورا و شعبه شهرستانی
 ۴. مجامع عمومی
 ۵. هیأت انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای.
- شوراهای استانی با تصویب شورای مرکزی می‌توانند برای ایجاد شعبه در شهرستان‌ها، بخشی از وظایف خود را تفویض نمایند.

ماده (۶)

شورای مرکزی به عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری سازمان متشکل از «۱۵» نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

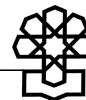

۱. دو نفر نماینده وزارت جهاد کشاورزی با معرفی وزیر جهاد کشاورزی.
 ۲. یک نفر با معرفی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری از اعضای هیأت علمی دانشکده‌های کشاورزی به عنوان نماینده ایشان.
 ۳. یک نفر متخصص آبیاری با معرفی وزیر نیرو به عنوان نماینده ایشان.
 ۴. یک نفر متخصص کشاورزی با معرفی رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به عنوان نماینده ایشان.
 ۵. ده نفر از متخصصین کشاورزی صاحب‌نظر در رشته‌های مختلف علوم کشاورزی و منابع طبیعی به انتخاب اکثریت آرای مجمع نمایندگان شوراهای استانی به عنوان اعضای اصلی و چهار نفر به عنوان علی‌البدل.
- تبصره «۱»**- شورای مرکزی برای اولین بار از نمایندگان بندهای «۱» تا «۴» همین ماده و نمایندگان انتخابی شورای استان‌ها (هر استان دو نماینده) در تهران تشکیل می‌شود تا نسبت به انجام بند «۵» ظرف مدت شش ماه اقدام کند.
- تبصره «۲»**- معرفی اعضای انتصابی باید ظرف مدت دو ماه پس از لازم الاجرا شدن قانون صورت بگیرد.
- تبصره «۳»**- شورای مرکزی در اولین جلسه خود نسبت به انتخاب رئیس و نایب رئیس و دبیر شورا اقدام می‌نماید.
- تبصره «۴»**- دوره فعالیت شورای مرکزی چهار سال است و انتخاب مجدد اعضا برای دوره‌های بعدی مجاز است.

ماده (۷)

شورای استانی متشکل از «۱۱» نفر اعضای انتخابی و انتصابی به شرح زیر است:

۱. دو نفر نماینده از سازمان جهاد کشاورزی استان با معرفی رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان.
 ۲. مدیر کل حفاظت محیط زیست استان یا نماینده تام‌الاختیار ایشان.
 ۳. یک نفر از اعضای هیأت علمی دانشکده کشاورزی یا منابع طبیعی مرکز استان وابسته به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به پیشنهاد وزیر علوم، تحقیقات و فناوری.
 ۴. هفت نفر از متخصصین رشته‌های مختلف کشاورزی و منابع طبیعی به انتخاب اکثریت آرای مجمع عمومی استان به عنوان عضو اصلی و دو نفر به عنوان عضو علی‌البدل.
- تبصره «۱»**- شورای استان برای اولین بار متشکل از رؤسا یا نمایندگان سازمان‌های بندهای «۱»

تا «۳» همین ماده در مرکز همان استان تشکیل خواهد شد تا نسبت به نحوه برگزاری و اجرای بند «۴» همین ماده حداکثر ظرف مدت ۴ ماه اقدام کند.

تبصره «۲»- شورای استان حداکثر ظرف مدت دو هفته پس از انتخاب، یک نفر را به عنوان رئیس شورای استان یک نفر را برای نایب رئیس شورای استان، یک نفر را برای خزانه‌داری و یک نفر را جهت دبیری شورا از بین خود انتخاب می‌کند.

تبصره «۳»- وزیر جهاد کشاورزی با پیشنهاد شورای استان حکم رئیس شورای استان را صادر می‌کند.

تبصره «۴»- وزارت جهاد کشاورزی موظف است جهت راه‌اندازی سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی حداکثر بعد از ۳ ماه از تصویب این قانون نسبت به تشکیل اولین جلسه شورای استان از طریق سازمان جهاد کشاورزی استان‌ها اقدام نماید.

تبصره «۵»- مجمع عمومی استان از تجمع حداقل ۳۰ نفر عضو تشکیل می‌شود.

ماده (۸)

مجمع عمومی استان از اجتماع اعضای آن تشکیل می‌شود و کلیه اشخاص حقیقی که طبق ضوابط مصوب به عضویت سازمان پذیرفته می‌شوند، با شرایط مساوی عضویت مجمع عمومی را دارا بوده و در جلسات دارای حق رأی و مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها می‌باشند.

تبصره - جلسات مجمع با حضور نصف به‌علاوه یک عضو رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با اکثریت عده حاضر معتبر می‌باشد.

ماده (۹)

وظایف و اختیارات مجمع عمومی عادی یا فوق‌العاده به قرار زیر است:

۱. انتخاب اعضای شورای استان یا بازرسان با رعایت بند «۴» ماده «۷» این قانون.
۲. استماع گزارش شورای استان و اعلام نظر نسبت به آن و رسیدگی به مسائل مطرح شده
۳. تصویب سیاست‌ها و خط‌مشی‌های شورای استان.
۴. تعیین مؤسسه حسابرسی برای رسیدگی به حساب‌ها، ترازنامه‌ها و بیلان عملکرد سالانه سازمان.
۵. پیشنهاد هرگونه تغییر و اصلاح در آیین‌نامه سازمان به شورای مرکزی.
۶. بررسی و تصویب ترازنامه سالانه و برنامه و بودجه و طرح‌های سالانه سازمان استان.
۷. بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به سایر اموری که طبق قوانین و آیین‌نامه‌های مربوط به

سازمان استان و در صلاحیت مجمع عمومی می‌باشد.

ماده (۱۰)

جلسات مجمع عمومی به طور عادی سالی یک‌بار و فوق‌العاده به تعداد دفعاتی که توسط مجمع و به درخواست حداقل یک پنجم اعضای مجمع یا به درخواست شورای مرکزی در صورت ضرورت تشکیل می‌شود.

ماده (۱۱)

نامزدهای عضویت در شورای مرکزی و شوراهای استانی سازمان باید دارای شرایط زیر باشند:

۱. تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
۲. نداشتن محکومیت مؤثر کیفری و عدم وابستگی به گروه‌های غیرقانونی.
۳. نداشتن سوء شهرت اجتماعی و شغلی.

ماده (۱۲)

رئیس سازمان که مسئولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی را به نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی برعهده دارد از بین سه نفر از اعضای شورای مرکزی که بیش‌ترین رأی را کسب کنند توسط وزیر جهاد کشاورزی برای صدور حکم به رئیس جمهور معرفی می‌شوند.

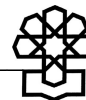
ماده (۱۳)

تشکیل اولین شورای مرکزی حداکثر ۳ ماه پس از تشکیل شوراهای استانی توسط وزارت جهاد کشاورزی از طریق تشکیل مجمع عمومی نمایندگان شورای استانی انتخابات عمومی برای انتخاب اعضای اولین شورای مرکزی صورت می‌گیرد.

ماده (۱۴)

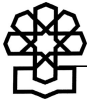
وظایف شورای مرکزی عبارت است از:

۱. انتخاب ۳ نفر از اعضای شورای مرکزی برای ریاست سازمان و معرفی آنها به وزیر جهاد کشاورزی.
۲. تهیه و تصویب دستورالعمل‌های مربوط به مقررات اداری، مالی، تشکیلاتی، اجرائی و سایر

دستورالعمل‌های مورد نیاز در محدوده این قانون.

۳. تهیه بودجه برنامه‌ها و طرح‌های سازمان جهت ارائه به مجمع عمومی.
 ۴. بررسی و تصویب طرح‌های اصلاح یا تغییر قانون سازمان و پیشنهاد آن به مراجع ذیصلاح.
 ۵. نظارت بر کار شوراهای استانی.
 ۶. تهیه و تصویب آیین‌نامه تشکیل کمیته‌های تخصصی کشاورزی و رشته‌های مرتبط.
 ۷. تشکیل مجمع عمومی و فوق‌العاده.
 ۸. تعیین حدود اختیارات نایب رئیس، خزانه‌دار، دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آن‌ها.
 ۹. همکاری با مراکز تحقیقاتی علمی و آموزشی مربوط به کشاورزی.
 ۱۰. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی مشارکت سازمان در برگزاری گردهمایی‌های تخصصی مربوطه مانند سمینارها، کنفرانس‌ها و کنگره‌ها در داخل و در سطح بین‌المللی.
 ۱۱. تنظیم برنامه‌های لازم جهت سامان‌دهی امر اشتغال مهندسين کشاورزی.
 ۱۲. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری سازمان در برگزاری آزمون‌های جامع حرفه‌ای، مهندسی، کشاورزی و آزمون‌های تکمیلی با مراجع ذیربط در صورت درخواست آن‌ها.
 ۱۳. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرائی در زمینه مسائل صنفی و حرفه‌ای.
 ۱۴. تصمیم‌گیری و صدور پروانه به امور مشاوره‌ای و خدمات مهندسی کشاورزی برای اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط و نظارت بر حسن انجام کار آن‌ها.
 ۱۵. ارائه برنامه جهت اشاعه تفکر علمی در امر تولید و فناوری محصولات کشاورزی از طریق الزام به استفاده از مهندسين کشاورزی در اجرای پروژه‌های کشاورزی.
 ۱۶. اظهار نظر نسبت به لوایح و طرح‌های مرتبط به کشاورزی و انعکاس آن به مجلس شورای اسلامی، وزارت جهاد کشاورزی و سایر مراجع ذیربط.
 ۱۷. صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع کار به امر داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.
- تبصره ۱** - شورای مرکزی دارای یک نایب رئیس و یک خزانه‌دار و یک نفر دبیر است که با اکثریت آرا از بین اعضای شورا انتخاب می‌شوند.
- تبصره ۲** - جلسات شورای مرکزی هر ماه حداقل یک بار تشکیل می‌شود و رئیس سازمان، ریاست جلسات شورا را بر عهده دارد و دبیر شورا مسئول تشکیل جلسات اداره دبیرخانه شورا است.

ماده (۱۵)

جلسات شورای مرکزی با حضور حداقل «۱۱» نفر از اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیمات متخذه با رأی اکثریت مطلق حاضرین معتبر است.

تبصره - جلسات شورای استان حداقل هر ماه یکبار تشکیل می‌شود و رئیس سازمان استان، ریاست جلسات شورای استان را بر عهده خواهد داشت. دبیر شورای مسئول تشکیل و اداره دبیرخانه شورای استان می‌باشد.

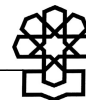
ماده (۱۶)

وظایف رئیس سازمان به شرح زیر است:

۱. اداره امور سازمان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی و نظارت بر حسن انجام کلیه امور اجرائی سازمان.
 ۲. رسیدگی و اتخاذ تصمیم راجع به امور جاری نظام و پیگیری امور مربوطه.
 ۳. امضای کارت های عضویت و اعطای شماره‌های مهندسی کشاورزی به اعضا.
 ۴. نمایندگی حقوقی سازمان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آنها با حق توکیل به غیر.
 ۵. نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی طبق ضوابط و مقررات مربوطه.
 ۶. تهیه و مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب اعضای شورای مرکزی جدید سه ماه قبل از اتمام مدت قانونی دوره شورای مرکزی.
 ۷. تهیه گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه و برنامه سازمان جهت طرح و تصویب در شورای مرکزی.
 ۸. امضای اسناد مالی سازمان با رئیس و خزانه‌دار سازمان می‌باشد.
- تبصره** - در غیاب رئیس، با تفویض اختیار، امضای اسناد مالی با نایب رئیس و خزانه‌دار سازمان صورت می‌گیرد.

ماده (۱۷)

در صورت پذیرش استعفا، فوت، عدم امکان ادامه خدمت یا برکناری رئیس سازمان توسط رئیس جمهور، رئیس جدید سازمان، به ترتیب از بین افراد ماده (۱۲) این قانون انتخاب و تعیین می‌شود.

ماده (۱۸)

در صورت فوت، پذیرش استعفا یا عدم امکان ادامه وظیفه هر یک از اعضای انتخابی شورای مرکزی به ترتیب میزان آرا از بین اعضای انتخابی شورای مرکزی از بین اعضای علی‌البدل جایگزین می‌شود.

ماده (۱۹)

در صورت فوت، پذیرش استعفا، یا عدم امکان ادامه انجام وظیفه هر یک از اعضای انتصابی، مرجع مربوط موظف است ظرف مدت یک ماه نسبت به معرفی عضو جایگزین اقدام کند.

ماده (۲۰)

وظایف شورای استانی:

۱. تشکیل مجمع عمومی جهت اجرای بند «۴» از ماده (۷) قانون نظام مهندسی کشاورزی.
۲. انتخاب و پیشنهاد یک نفر با عنوان رئیس شورای استان به وزارت جهاد کشاورزی جهت صدور حکم.
۳. تعیین یک نفر نایب رئیس، یک نفر خزانه‌دار و یک نفر دبیر شورا از بین اعضای شورای استان.
۴. تعیین حدود اختیارات نایب رئیس و خزانه‌دار- دبیر شورا و نظارت بر عملکرد آن‌ها.
۵. تهیه بودجه و برنامه و طرح‌های خاص استانی.
۶. اجرای دستورالعمل‌های مربوط به مقررات اداری - مالی و تشکیلاتی و کلیه مصوبات شورای مرکزی.
۷. تشکیل کمیته‌های تخصصی کشاورزی در استان طبق آیین‌نامه اجرائی مربوطه که از طرف شورای مرکزی ابلاغ خواهد شد.
۸. اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرائی استان در زمینه مسائل صنفی و حرفه‌ای در راستای سیاست‌های کلی مصوب شورای مرکزی.
۹. اجرای تصمیمات شورای مرکزی و ارائه پیشنهادات در مورد مشارکت سازمان استان در برگزاری گردهمایی‌ها و سمینارها و کنفرانس‌ها.
۱۰. همکاری با مراجع قضایی و کانون کارشناسان رسمی دادگستری و اظهارنظر در خصوص صلاحیت اخلاقی و فنی داوطلبین دریافت پروانه کارشناسی در امور کشاورزی و رشته‌های مرتبط و قبول داوری و اختلافاتی که دارای ماهیت فنی است.
۱۱. تصمیم‌گیری و صدور پروانه به امور مشاوره‌ای و خدمات مهندسی کشاورزی برای

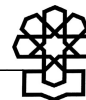

- اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط و نظارت بر حسن انجام کار آن‌ها.
۱۲. ارتقای دانش فنی و کیفیت کار مهندسان و شاغلان در بخش کشاورزی از طریق ایجاد شبکه‌های اطلاع‌رسانی و پایگاه‌های علمی و فنی و آموزشی و انتشارات به منظور رشد و اعتلای حرفه‌های مهندسی کشاورزی و مشاغل مرتبط با آن.
۱۳. همکاری با مراجع مسئول در بالا بردن کمیت و کیفیت تولید و افزایش بهره‌وری از منابع پایه و حفظ محیط زیست و فراهم آوردن زمینه‌های مشارکت اعضا در نظارت بر تولید، سرمایه‌گذاری و اجرای طرح‌ها و پروژه‌های کشاورزان استان.
۱۴. دفاع از حقوق اجتماعی و حیثیت حرفه‌ای اعضا و تشویق و حمایت از فعالیت‌های با ارزش و برگزاری مسابقات حرفه‌ای و تخصصی بین آن‌ها.
۱۵. تنظیم روابط بین صاحبان حرفه‌های مهندسی کشاورزی و کارفرمایان و بهره‌برداران و کمک به مراجع مسئول بخش در زمینه ارجاع کار مناسب به افراد صاحب صلاحیت و جلوگیری از مداخله اشخاص فاقد صلاحیت در امور فنی.
۱۶. کمک به آموزش و ترویج اصول صحیح مهندسی کشاورزی و همکاری با وزارت جهاد کشاورزی در زمینه تدوین، اجرا و کنترل شاخص‌های تولید و فراوری محصولات کشاورزی و رعایت استانداردها و معیار در سرمایه‌گذاری و تولید محصولات کشاورزی.
۱۷. همکاری با مراجع استان در هنگام بروز سوانح و بلایای طبیعی و خشکسالی.
۱۸. تهیه و ترازنامه سازمان و شعبه استان و ارائه آن به مجمع عمومی.
۱۹. همکاری با مراکز تحقیقاتی، علمی، آموزشی مربوط به کشاورزی.
۲۰. صلح و سازش در دعاوی یا ارجاع کار به امور داوری و تعیین داور با حق صلح و سازش یا بدون آن.

ماده (۲۱)

وظایف رئیس شورای استان به شرح زیر است:

۱. اداره امور شورای استان طبق مفاد این قانون و مصوبات شورای مرکزی و نظارت بر حسن انجام وظیفه امور اجرایی سازمان در استان.
۲. رسیدگی و اخذ تصمیم راجع به امور جاری سازمان و پی‌گیری امور مربوطه.
۳. امضای کارت‌های عضویت و اعطای شماره‌های مهندسی کشاورزی به اعضا.
۴. نمایندگی حقوقی سازمان استان نزد کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مراجع قضایی برای طرح و تعقیب دعاوی، شکایات یا دفاع از آن‌ها با حق توکیل به غیر.

۵. تهیه مقدمات لازم جهت تعیین و انتخاب اعضای شورای جدید استان قبل از اتمام دوره قانونی شورای استان.
۶. تهیه و گزارش عملکرد، تراز مالی و تنظیم و ارائه بودجه و برنامه سازمان استان جهت طرح و تصویب در مجمع عمومی استان.
۷. امضای اسناد مالی سازمان با رئیس و خزانه‌دار سازمان استانی می‌باشد.
- تبصره** - در غیاب رئیس با تفویض اختیار، امضای اسناد مالی با نایب رئیس و خزانه‌دار شورای استانی خواهد بود.

ماده (۲۲)

- مدت فعالیت هر دوره شوراهای استانی چهار سال تمام می‌باشد.
- تبصره ۱** - شروع اولین دوره فعالیت شوراهای استانی مذکور حداکثر ده روز پس از اعلام نتیجه نهایی انتخابات خواهد بود.
- تبصره ۲** - شروع فعالیت‌های دوره‌های بعدی نظام مهندسی کشاورزی بلافاصله پس از پایان دوره قبلی می‌باشد و چنانچه دوره تشریفات انتخابات دوره بعد به نحوی از انحا پایان نیافته باشد، ارکان سازمان دوره قبلی تا قطعیت انتخابات جدید به فعالیت خود ادامه خواهند داد و مبدأ شروع کار دوره جدید از تاریخ قطعیت انتخابات خواهد بود.

ماده (۲۳)

- شورای مرکزی می‌تواند در صورت عدول یا تخطی شورای استان، از مقررات نظام مهندسی و عدم رعایت تذکرات لازم مبنی بر اصلاح تخلفات و تکرار آن نسبت به انحلال آن اقدام نماید.
- تبصره ۱** - در صورت انحلال شورای استانی حداکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ انحلال، وزارت جهاد کشاورزی موظف به تشکیل شورای استانی بر طبق ماده (۷) این قانون می‌باشد.
- تبصره ۲** - نحوه انحلال شورای اسلامی طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و تدوین و به تصویب وزارت جهاد کشاورزی خواهد رسید.

ماده (۲۴)

- به منظور رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی هیأت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها و هیأت عالی انتظامی در محل سازمان مرکزی تشکیل می‌شود.

ماده (۲۵)

عدم رعایت موازین قانونی، مقررات و نظامات دولتی و صنفی و حرفه‌ای، عدم رعایت شئون شغلی سهل‌انگاری در انجام وظایف قانونی و اجحاف به کشاورزان، دامداران، مرتع‌داران، مراجعان به وسیله شاغلان حرفه مهندسی کشاورزی تخلف محسوب و متخلفان باتوجه به شدت و ضعف عمل ارتكابی و تعدد و تکرار آن حسب مورد به مجازات‌های زیر محکوم می‌شوند:

الف) تذکر یا توبیخ شفاهی در حضور اعضای شوراهای استانی نظام مهندسی کشاورزی محل.

ب) اخطار یا توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی کشاورزی.

ج) توبیخ کتبی با درج در پرونده و الصاق رأی در تابلوی اعلانات سازمان محل.

د) توبیخ کتبی با درج در پرونده نظام مهندسی کشاورزی و درج متن رأی در نشریه شورا.

ه) محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یک‌سال در محل ارتكاب تخلف.

و) محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از سه ماه تا یک‌سال در تمام کشور.

ز) محرومیت از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی از یک سال تا پنج سال در تمام کشور با

تأیید هیأت عالی انتظامی.

ح) محرومیت دائم از اشتغال به حرفه مهندسی کشاورزی در تمام کشور با تأیید هیأت عالی

انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای.

تبصره «۱»- بندهای «و»، «ز» و «ح» با صدور حکم قاضی عضو هیأت قابل اجرا است.

تبصره «۲»- آرای هیأت‌های بدوی ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ رأی قابل تجدید نظر در هیأت

عالی انتظامی می‌باشد.

ماده (۲۶)

هیأت‌های بدوی انتظامی در استان‌ها متشکل از پنج نفر برای مدت چهار سال به شرح زیر تشکیل می‌شود:

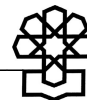
۱. رئیس شورای استانی.

۲. یک نفر قاضی به انتخاب و معرفی رئیس کل دادگستری به استان.

۳. رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان.

۴. دو نفر مهندس کشاورزی از اعضای سازمان با حداقل «۱۰» سال سابقه کار در بخش کشاورزی

با معرفی شورای استانی.

تبصره «۱»- رئیس هیأت بدوی انتظامی استان توسط اعضا انتخاب خواهند شد.
تبصره «۲»- عزل اعضای موضوع بند «۴» این ماده با پیشنهاد هیأت عالی انتظامی و تأیید رئیس سازمان صورت می‌گیرد.

ماده (۲۷)

وظایف هیأت‌های بدوی انتظامی استان‌ها عبارتند از:

۱. رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای اعضای سازمان در برابر اشخاص حقیقی و حقوقی.
۲. رسیدگی به شکایات افراد حقیقی در ارتباط با حرفه مهندسی کشاورزی از مشمولان این قانون.

ماده (۲۸)

هیأت عالی انتظامی در مرکز متشکل از ۷ نفر به مدت ۴ سال به شرح زیر تشکیل می‌شود:

۱. رئیس سازمان.
۲. یک نفر قاضی به انتخاب رئیس کل دادگستری استان تهران.
۳. یک نفر مهندس کشاورزی با تجربه به انتخاب و معرفی وزیر جهاد کشاورزی.
۴. یک نفر از هیأت علمی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی به معرفی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری.
۵. سه نفر مهندس کشاورزی با تجربه عضو سازمان با انتخاب و معرفی شورای مرکزی با حداقل «۱۰» سال سابقه کار در بخش کشاورزی.

ماده (۲۹)

وظایف هیأت عالی انتظامی عبارت است از:

۱. نظارت عالیه بر کار هیأت‌های بدوی انتظامی و ایجاد هماهنگی بین آن‌ها.
 ۲. رسیدگی به اعتراض‌ها و شکایات اشخاص حقیقی و حقوقی از طرز کار هیأت‌های بدوی انتظامی.
 ۳. تجدید نظر در احکام صادر شده توسط هیأت‌های بدوی انتظامی.
 ۴. انحلال هیأت‌های بدوی انتظامی در صورت تخلف از وظایف شورای مرکزی است.
- تبصره «۱»-** در صورتیکه شخصی نسبت به رأی هیأت عالی انتظامی معترض باشد می‌تواند از مراجع قضایی تجدید نظر نماید، رأی مرجع قضایی قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود.

تبصره «۲»- آرای هیأت عالی انتظامی با اکثریت چهار رأی موافق قطعی و لازم‌الاجرا است.

ماده (۳۰)

آیین‌نامه اجرائی چگونگی تشکیل هیأت عالی انتظامی و هیأت‌های بدوی انتظامی استان‌ها، چگونگی رسیدگی، صدور رأی و اجرای احکام مربوط حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب شورای مرکزی توسط آن شورا تهیه و از طریق وزارت جهاد کشاورزی برای تصویب به هیأت وزیران تقدیم می‌گردد.

ماده (۳۱)

هر گاه تخلف افراد موضوع این قانون، عنوان یکی از جرایم مندرج در قوانین جزایی را نیز داشته باشد، هیأت‌های انتظامی مکلفند تصویر تأیید شده پرونده مربوط را به مراجع قضایی ذیصلاح ارسال کنند.

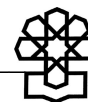
رسیدگی در مراجع قضایی مانع از رسیدگی هیأت‌های انتظامی از حیث تخلف صنفی و حرفه‌ای از مشمولان این قانون نیست.

ماده (۳۲)

وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، نهادها، مراجع قضایی، نیروهای انتظامی و شرکت‌های دولتی می‌توانند در ارجاع امور کارشناسی با رعایت آیین‌نامه خاصی که به پیشنهاد مشترک وزارت جهاد کشاورزی و وزارت دادگستری به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، به جای کارشناسان رسمی دادگستری، از مهندسان دارای پروانه اشتغال، که به وسیله شعبه استان معرفی می‌شوند استفاده نمایند.

ماده (۳۳)

شورا یا شعبه شهرستانی هر یک از استان‌های کشور و نحوه انتخاب افراد واجد شرایط و اختیارات و وظایف آن براساس آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب وزیر جهاد کشاورزی خواهد رسید.

فصل چهارم - شرایط عضویت

ماده (۳۴)

کلیه اتباع ایرانی فارغ‌التحصیل دوره‌های مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و رشته‌های مرتبط، حق عضویت در سازمان را دارا هستند.

ماده (۳۵)

وزیر جهاد کشاورزی از تاریخ ابلاغ این قانون به عضویت هیأت عالی نظارت، موضوع ماده (۵۲) قانون نظام صنفی در خواهد آمد. وزارت جهاد کشاورزی با هماهنگی دبیرخانه هیأت عالی نظارت، حداکثر ۶ ماه از تاریخ تصویب این قانون، نظام صنفی کارهای کشاورزی را برابر قانون نظام صنفی تهیه و جهت تصویب به هیأت وزیران پیشنهاد می‌نماید.

ماده (۳۶)

کلیه اعضا موظف به رعایت مفاد این قانون هستند.

فصل پنجم - سایر مقررات

ماده (۳۷)

سازمان می‌تواند برای کمک به رفع مشکلات رفاهی و مالی اعضای کم‌درآمد و خسارت‌دیده، از طریق تشکیل صندوق تعاون و رفاه از آنان حمایت کند.
تبصره - اساسنامه صندوق و آیین‌نامه چگونگی پرداخت وام و حمایت‌های مالی توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب می‌رسد.

ماده (۳۸)

اعتبارات مورد نیاز برای اجرای این قانون از محل‌های زیر تأمین می‌شود:

۱. حق عضویت پرداختی از سوی اعضا.
۲. هدایا و کمک‌های اشخاص حقیقی و حقوقی.
۳. کمک‌های اعطایی دولت.
۴. صندوق مشترک سازمان‌های استان.
۵. دریافت بهای ارائه خدمات پژوهشی، فنی و آموزشی.

۶. درصدی از حق الزحمه دریافتی اعضا بابت ارائه خدمات مهندسی ارجاع شده از طرف سازمان.

منابع و مآخذ

۱. قوانین و مقررات کشاورزی (۱۳۰۹ - ۱۳۷۰) حوزه معاونت حقوقی و امور مجلس وزارت کشاورزی، ۱۳۷۱.
۲. راهنمای جامع دامپزشکی، دامپروری، طیور و آبزیان ایران ۱۳۸۴ - ۱۳۸۵.
۳. سند برنامه پنج‌ساله توسعه چهارم بخش کشاورزی، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی ۱۳۸۴.
۴. تحلیل روند ارزش افزوده زیربخش دامپروری به تفکیک محصولات زیربخش، مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی، ۱۳۸۲.
۵. سایت اینترنتی سازمان خواروبار کشاورزی سازمان ملل FAO.
۶. نظرات و پیشنهادات ارسالی به کمیسیون کشاورزی مجلس و صندوق الکترونیکی سایت مرکز پژوهش‌های مجلس.
۷. نتایج حاصل از جلسات کارشناسی با افراد متخصص ذی‌ربط.

شماره مسلسل: ۹۱۷۷

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح حفظ، حمایت، توسعه و بهره‌برداری از منابع دامی کشور»

Report Title:

نام دفتر: مطالعات زیربنایی

تهیه و تدوین: _____

مدیر مطالعه: غلامرضا یاوری

ناظر علمی: حسین صفایی

همکار: فرزین علی‌ملایی

همکاران خارج از مرکز: _____

اظهار نظر کنندگان خارج از مرکز: _____

ویراستار ادبی: _____

ویراستار تخصصی: _____

متقاضی: کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی

واژه‌های کلیدی (فارسی / انگلیسی):

۱. دامپروری (Animal Husbandry)

۲. حمایت (Protection)

۳. توسعه (Development)

تاریخ شروع مطالعه: ۱۳۸۷/۴/۱۵

تاریخ خاتمه مطالعه: ۱۳۸۷/۶/۱۰

تاریخ انتشار: ۱۳۸۷/۶/۱۰